Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 315
Vineri 3 mai 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Măreața demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii din Capitală

Oamenii muncii din Capitală au sărbătorit cu entuziasm 1 Mai — sărbătoarea internațională a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor din toate țările.

Din zorii zilei, principalele străzi ale Bucureștiului, străjuite de clădiri pavoazate cu drapele roșii și tricolore, cu portretele învățătorilor proletariatului mondial, cu portretele conducătorilor poporului romîn, ale fruntașilor mișcării muncitorești internaționale, cu flori și verdeață, cu covoare și cusături naționale, poartă în această dimineață în toată lățimea lor nesfîrșite fluvii de oameni care se îndreaptă spre piața Stalin, la marea demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii.

...Piața Stalin așteaptă începerea marii demonstrații a oamenilor muncii. De jur împrejurul pieții flutură steaguri roșii și tricolore. La intrarea în piață sînt așezate mari portrete ale genialilor învățători ai omenirii muncitoare, Marx-Engels-Lenin.

Deasupra tribunei oficiale se află un mare glob pămîntesc, cuprins într-un brîu de flori de primăvară, alături de care flutură un steag roșu și care poartă inscripția 1 Mai. Acest mare panou simbolizează sărbătoarea celor ce muncesc de pretutindeni, simbolizează țelul suprem pentru care luptă cei mai buni fii ai popoarelor lumii, socialismul și comunismul — primăvara omenirii.

Miile de oameni ai muncii adunați în piața Stalin salută cu ovații puternice sosirea conducătorilor partidului și statului.

In tribuna oficială iau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Miron Constantinescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Janos Fazekas, Vladimir Gheorghiu, secretari ai C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Sînt prezenți de asemenea reprezentanții Federației Sindicale Mondiale și ai oamenilor muncii din 19 țări, invitați la sărbătorirea zilei de 1 Mai în țara noastră.

Fanfara intonează Imnul Republicii Populare Romîne.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănălache.

Ia apoi cuvîntul tovarășul Gheorghe Apostol, care în numele și din însărcinarea C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernului R.P.R. și Consiliului Central al Sindicatelor salută și felicită pe oamenii muncii cu ocazia zilei de 1 Mai.

Ovații, urale puternice răsună în piață. Miile de oameni ai muncii manifestează pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru victoria construcției socialiste în țara noastră. Ei salută pe conducătorii partidului și ai statului care din tribună le răspund prin semne prietenești.

Incepe demonstrația oamenilor muncii

Mitingul a luat sfîrșit. Miile de oameni ai muncii părăsesc piața. Fanfara intonează acum marșul partizanilor. Incepe defilarea gărzilor muncitorești înarmate. Prin fața tribunelor, în rînduri dese, cu pasul ferm trec batalioanele miilor de muncitori înarmați din fabricile și uzinele Capitalei. Sînt echipați în uniforme cenușii cu banderole tricolore pe brațul stîng. Muncitorii defilează ținînd armele strîns la piept. Pe fețele lor se citește dîrzenie și hotărîre. Cu aceleași mîini cu care prin muncă entuziastă făuresc pașnic socialismul ei știu să mînuiască și armele și sînt oricînd gata să apere viața liberă, să apere tot ce a cucerit și construit poporul nostru eliberat de lanțurile robiei capitaliste.

Gărzile muncitorești — peste 7.000 de oameni — străbat piața în pas cadențat salutați de aplauzele puternice ale asistenței.

Demonstrația este deschisă de un grup de oameni ai muncii care poartă mari portrete ale genialilor învățători ai celor ce muncesc din lumea întreagă, Marx-Engels-Lenin.

Muncitorii, toți oamenii muncii își exprimă astăzi cu tărie hotărîrea de a păși cu fermitate pe calea atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste. Astăzi, la marea demonstrație, sentimentele pe care le au oamenii muncii, aceea de stăpîni ai întregii avuții a țării sînt și mai puternice: muncitorii Capitalei înfăptuiesc cu fermitate politica partidului și guvernului nostru de ridicare a nivelului de trai pe baza sporirii productivității muncii și a reducerii prețului de cost.

In fruntea coloanei demonstranților din raionul 23 August sînt reprezentanții uneia dintre cele mai importante întreprinderi a industriei noastre grele, uzinele „23 August".

Defilează apoi purtătorii unor vechi tradiții de luptă revoluționară, ceferiștii Griviței Roșii, care se află în primele rînduri ale demonstranților.

Cu privirile luminate de zîmbete, zeci de mii de oameni ai muncii din Capitală trec prin fața tribunelor manifestîndu-și dragostea și atașamentul sincer față de partid și guvern.

Sosesc constructorii de mașini agricole

Intră în piață constructorii de mașini agricole de la uzinele „Semănătoarea" care deschid demonstrația oamenilor muncii din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej". Intreprinderea „Semănătoarea" a devenit cea mai mare uzină constructoare de mașini agricole din țară. La acest 1 Mai colectivul ei se prezintă cu un bilanț deosebit de bogat în realizări. Anul acesta aici se va realiza o producție globală de aproape 2 ori mai mare decît anul trecut, fără a ridica construcții noi. Numai de la începutul anului și pînă acum, prin reamplasarea utilajelor și reorganizarea unor ateliere și secții s-a cîștigat spațiu productiv echivalent cu suprafața a 3 hale de fabricație. Zecile de combine de recoltat cereale date peste planul lunii aprilie arată că muncitorii de aici au înțeles rolul important pe care întreprinderea lor îl are în înzestrarea agriculturii cu mijloace mecanizate.

In acțiunea de înzestrare a agriculturii cu mașini și utilaje moderne, participă și alte uzine din Capitală. De 1 Mai muncitorii uzinelor „Victoria" raportează că au realizat cu 15 zile mai devreme cele 1.500 de semănători pentru porumb. Una din aceste semănători, trasă de un tractor pe roți, se află în coloana metalurgiștilor de la uzinele „Victoria". Metalurgiștii de la uzinele „Vasile Roaită" au ținut să înfățișeze și ei realizările obținute în cinstea zilei de 1 Mai — prezentînd pe un car alegoric 5 tipuri de pompe pentru irigații pe care le livrează atît unităților agricole socialiste din țara noastră cît și în R. P. Chineză.

Colectiviștii și întovărășiții din raionul Oltenița pășesc în frunte

Coloana reprezentanților harnicei noastre țărănimi muncitoare este deschisă de țăranii muncitori colectiviști și întovărășiți din raionul Oltenița. Un panou uriaș domină coloana. Pe el sînt scrise cuvintele: „Raionul Oltenița raportează partidului și guvernului că în cinstea zilei de 1 Mai a terminat în întregime cooperativizarea agriculturii". Acesta este primul raion din regiunea București și al 12-lea din țară cooperativizat în întregime. Asemenea țăranilor muncitori din raionul Oltenița în preajma acestei tradiționale sărbători, mii de țărani muncitori din întreaga țară s-au alăturat marei familii a colectiviștilor și întovărășiților. Acum în întreaga țară muncesc în comun în cele aproape 12.000 de unități agricole cooperatiste peste 860.000 de familii de țărani muncitori.

In cinstea marii sărbători a oamenilor muncii din întreaga lume lucrătorii ogoarelor regiunii București au realizat succese de seamă în munca pentru sporirea producției agricole. Cu prilejul zilei de 1 Mai mecanizatorii raportează că anul acesta au sprijinit mai intens unitățile agricole cooperatiste. Intr-un timp mult mai scurt decît în anii trecuți ei au executat în această primăvară un volum de lucrări de aproape 2 ori mai mare decît în anul 1956, îndeplinindu-și astfel planul pe această campanie în proporție de peste 102 la sută. Ei au contribuit astfel la grăbirea lucrărilor agricole de primăvară care acum în această regiune se apropie de sfîrșit.

Coloana de demonstranți este întreruptă din cînd în cînd de echipe artistice ale căminelor culturale sătești din regiunea București care prezintă în fața tribunelor în ritmul melodiilor tarafelor de lăutari frumoase dansuri populare romînești. Lozincile scandate de demonstranți exprimă dragostea și încrederea față de partid și guvern, voința de a întări alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia regimului nostru democrat popular — de a întări patria, de a întări și a păstra pacea în lumea întreagă.

In coloane, oamenii muncii poartă portretele conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești din țările capitaliste și coloniale.

In ziua de 1 Mai, oamenii muncii din țara noastră adresează un fierbinte salut popoarelor din țările capitaliste și coloniale urîndu-le succes deplin în lupta lor pentru pace, independență și libertate, pentru socialism.

In rîndurile manifestanților trec, îmbrăcați în halate albe — lucrătorii din unitățile sanitare ale Capitalei: medici, surori, felceri, care, la marea demonstrație de 1 Mai vin să raporteze partidului succesele obținute de ei în ocrotirea sănătății populației.

...In piață sau aliniat tovarășii care au asigurat ordinea în timpul demonstrației. Din mii de piepturi răsună Internaționala — imnul înfrățirii muncitorilor din toate țările.

...Demonstrația oamenilor muncii din Capitală a luat sfîrșit. A fost o strălucită expresie a voinței poporului nostru de a construi socialismul, de a întări continuu unitatea țărilor puternicului lagăr socialist, de a apăra din toate puterile pacea în lume.

Neasemuit de frumoase sînt straiele sărbătorești pe care le-au îmbrăcat în ziua de 1 Mai echipele căminelor culturale ce trec prin fața tribunelor!

Muncă avîntată pe ogoarele patriei

Insemnări

La prășitul florii-soarelui

— Unde-l pot găsi pe tov. ing. agronom Albulescu sau pe tov. Dimache, președintele? l-am întrebat pe un colectivist cu tîmplele sure, care sta rezemat de tocul ușii la intrare în clădirea gospodăriei colective din Făcăeni.

— Sînt la prășit, pe malul Borcei, îmi răspunse omul.

— La prășitul cepei?

— Ehei, dumneata ești în urmă cu agrotehnica. Și dacă mă iei așa cu... ceapa nu-ți mai spui nimic, se supără paznicul, socotind poate că glumisem. Păi noi, tovarășe, am început prășitul florii-soarelui, că s-a înălțat de-o palmă...

Bucuros de o astfel de veste, l-am lăsat pe paznic să pufăiască mai departe din țigară și m-am îndreptat înspre lunca Borcei.

De-o parte și de alta a drumeagului, cît cuprinsi cu ochii, tarlale întinse fără de sfîrșit. Ici, o tarla de sute de hectare de grîu care a crescut aproape de genunchii omului; mai încolo alta și alta, pe care orzul însămînțat încă din luna februarie, în pămînt bine pregătit, acum este des ca peria.

Cu cît mă apropiam de Borcea deslușeam tot mai mult furnicarul de oameni trebăluind pe pămîntul bogat de pe malul stîng al apei.

Am dat mai întîi peste o tarla de floarea-soarelui, care se înălțase într-adevăr de un lat de palmă, care de acum era gata prășită.

Harnicii colectiviști de la gospodăria agricolă colectivă „23 August", încă din primele ore ale dimineții, prășiseră cu prășitoarele trase de animale și apoi cu sapele pe rînduri, aproape 20 de hectare.

— Pînă diseară către asfințitul soarelui, îmi spuse inginerul Ion Albulescu, — agronomul colectivei, terminăm de prășit toată suprafața de 60 de hectare cultivată cu floarea-soarelui.

Că așa avea să se întîmple în mod sigur eram pe deplin încredințat, cunoscînd vrednicia membrilor gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Făcăeni, despre care s-a dus vestea în toată regiunea Constanța.

B. ALEX.

Pentru o producție sporită de fructe

— Lăsați-ne-n pace! Nu stropim nici un pom. Cînd vrea cel de sus, se face roadă și fără să-i stropim.

Așa erau întîmpinate, cu cîțiva ani în urmă, echipele de stropit ale centrelor de combatere a dăunătorilor pomilor din regiunea Ploești. Mulți pomicultori socoteau că emulsiile, zemurile și soluțiile nu fac nici un bine, ci, dimpotrivă, ard pomii fructiferi, împiedicînd înmugurirea, creșterea lăstarilor și obținerea unor producții sporite de fructe.

Acum însă pomicultorii din satele regiunii Ploești sînt convinși

pe deplin de foloasele stropirii periodice a pomilor roditori. Cu 30 pînă la 50 la sută a fost mai mare producția de fructe obținută în 1956 de pomicultorii N. C. Ionescu din Mîneciu Pămînteni, raionul Teleajen, I. Șerban, Serghie Libsteanu din comuna Buciumeni, raionul Pucioasa, și mulți alții care și-au stropit pomii contra dăunătorilor.

In acest an, sprijiniți și îndrumați de tehnicienii de la regiune, raioane și cele 18 centre de combatere a dăunătorilor, mulți pomicultori au pornit singuri și cu mult entuziasm la efectuarea stropirilor împotriva diferiților dăunători ai pomilor roditori. Pînă mai zilele trecute în această regiune s-au stropit împotriva păduchelui din San-José, a rapănului, a Limantriei și a altor dăunători 268.742 pomi fructiferi.

C. VASIA

Primii pe țară

Pînă acum cîteva zile S.M.T.-urile din regiunea Pitești îndepliniseră planul de producție din campania de primăvară în procent de 104,1 la sută, situîndu-se fruntașă pe țară. S.M.T. Recea, de pildă, a realizat planul în proporție de 120 la sută, S.M.T. Greci 110 la sută, Radomirești 109,5 la sută, S.M.T. Drăgășani 105,7 la sută, S.M.T. Costești 105 la sută, S.M.T. Teiu 105 la sută etc.

Dezvoltînd întrecerea socialistă organizată în cinstea zilei de 1 Mai, mecanizatorii din S.M.T.-urile acestei regiuni și-au îndeplinit cu cinste sarcinile contractuale, executînd pe ogoarele unităților deservite lucrări de cea mai bună calitate.

A fost intensificată și reparația secerătorilor-legători, batozelor și combinelor, astfel încît aceste lucrări să fie terminate pînă la 15 mai.

I. ALEXANDRU

Au terminat semănatul porumbului

In ziua de 29 aprilie a. c. membrii gospodăriei colective din comuna Batăr au terminat în întregime însămînțarea celor 132 ha cu porumb. Fruntași în această muncă sînt colectiviștii Boranyi Vasile, Vențe Gavril, Moga Florica și alții.

In ziua următoare, adică la 30 aprilie și membrii gospodăriei agricole colective din Santăul Mare, regiunea Oradea, au raportat terminarea însămînțării celor 110 ha cu porumb.

Deosebit de important este faptul că colectiviștii de aici au însămînțat o suprafață destul de mare cu porumb hibrid iar pe două hectare de teren ei au înființat un cîmp demonstrativ unde au semănat porumb după metoda Kolbai, adică la distanță mare de 1,50 m./1,50 m. între cuiburi.

In prezent colectiviștii din aceste gospodării lucrează cu mult spor în grădinile de zarzavat ce le au și se pregătesc să înceapă lucrările de întreținere a culturilor prășitoare.

Ing. I. ROCSIN
corespondent

Munca sîrguincioasă în gradina colectivei

Dimineață...

Stoluri de vrăbii gureșe zboară teșit deasupra celor 30 de oameni care lucrează de zor în grădina gospodăriei colective „16 Februarie" din Tîrgușorul Nou, raionul Ploești.

Unii dintre colectiviști plantează ceapa, cîțiva seamănă morcovi, pătrunjel și păstîrnac în brazdele frumos aranjate, iar alții amenajează șanțurile de scurgere a apei, astupînd găurile ce s-au format peste iarnă.

Dinspre locul unde se află răsadnițele acoperite cu rogojini, mai multe colectiviste aduc pe tărgi sau în coșuri răsadurile de varză pentru a fi plantate în ghivecele nutritive confecționate cu ajutorul unei mașini luată cu împrumut de la vecinii lor, colectiviștii din Tîrgușorul Vechi.

Seara, brigadierul Teodor Păpușoi spunea plin de bucurie președintelui și celorlalți colectiviști adunați la sediul gospodăriei:

— Pînă acum am plantat în ghivece peste 8.000 fire de varză, am semănat 0,25 ha. cu albitură și 1 ha cu arpagic. Cît privește spanacul și ceapa semănate în toamnă, cred că mîine putem începe recoltatul.

C. MARIA
corespondent

Bucuria muncii împlinite

Venind dinspre gara Roseți, raionul Filimon Sîrbu înspre Bălteni, privirea mi-a fost atrasă de cîțiva mecanizatori și colectiviști care lucrau de zor la însămînțatul porumbului pe o tarla de vreo 100 hectare. Apropiindu-mă, intrai în vorbă cu unul dintre colectiviști: brigadierul Nicolae Mocanu. De la el am aflat că tractorul care trăgea o semănătoare S.K.G. 6 este condus de Roșca Marin de la S.M.T. Făurei, iar mașina de semănat e mînuită de colectiviștii Voinea Lambrea și Mihalache Dumitrescu.

— Mai aveți mult de însămînțat? întreb eu.

— Astăzi n-om termina, răspunse brigadierul, măsurînd cu ochii întinsul tarlalei, da' mîine, mușai.

Le-am urat spor la lucru și am plecat spre acareturile gospodăriei, situate la marginea satului. Aici, un adevărat șantier de construcție: alături de grajdul pentru vite, de magazia de 25 de vagoane și de maternitatea pentru scroafe, mai mulți colectiviști lucrau la înălțarea unui nou grajd pentru vite, a unui pătul de porumb și la prelungirea magaziei de cereale.

— Dar ce nevoie aveți de o magazie atît de mare? întreb pe tîmplarul Ion Straton.

— Păi așa, fiindcă în acest an avem de gînd să culegem recolte cum nu s-au mai pomenit prin partea locului, îmi răspunse el.

Nu departe de construcții, într-o vale în fundul căreia strălucea un ochi de apă, am întîlnit un grup de oameni trebăluind. Erau vreo 5 ingineri, topografi, geologi, etc, de la Institutul de proiectări de construcții agricole, filiala Galați. Veniseră de cîteva zile pentru a întocmi un proiect de alimentare cu apă a gospodăriei. Am aflat că-i vorba de forarea unui puț de mare capacitate care să alimenteze cu apă eleșteul amenajat de colectiviști și terenurile din jurul văii pe care se vor cultiva legume și alte plante, în sistem irigat. Lucrările de proiectare erau pe terminate.

Lăsîndu-i pe ingineri să-și continuie măsurătorile, am plecat împreună cu Ivan Ștefan, socotitorul gospodăriei, la grădină. Aici, Mihai Rusen, responsabilul grădinii, Ion Vîlcu, Vasile Pătlăgică cu fiu-său Costică, precum și alți colectiviști grăbeau plantatul verzei și roșiilor. Ca și ceilalți colectiviști care lucrau în alte sectoare, grădinarii — nu voiau cu nici un preț să rămînă mai prejos. Ceva mai încolo, la răsadnițele de tutun, alți doi colectiviști pliveau de zor. Erau atît de preocupați de munca lor încît nu ne-au învrednicit nici măcar cu o privire.

Către amiază cu autocamionul gospodăriei cumpărat de curînd, am pornit spre apa Buzăului, unde colectiviștii vor cultiva pe 15 ha orez, iar pe alte 37 ha — de asemenea irigate — porumb hibrid dublu. Ajunși la fața locului, am văzut cum o echipă de colectiviști, sub îndrumarea inginerului Văraru de la rizeria Brăila, făceau ultimele lucrări de rectificare a digurilor, a canalului principal și a celor secundare. La întoarcere ne-am oprit la stîna gospodăriei. Și aici, zor mare. Ciobanii Ion V. Iordache, Ion Zaharia, Ion St. Neagu montau pereții de trestie ai stînii și construiau adăpostul pentru oameni. Pentru a nu se întîrzia scoaterea oilor la pășunat, ciobanii nu precupețeau nici un efort.

Seara, la sediul gospodăriei, am stat îndelung de vorbă cu mai mulți colectiviști. Pe față li se citea oboseala, dar ochii le străluceau de bucurie: era bucuria muncii împlinite.

N. IANCU

S. M. T. Fetești așteaptă „semnalul"

In ziua de 28 aprilie, cînd am fost în raionul Fetești, l-am auzit pe un tovarăș de la secția agricolă a raionului spunînd cu îngrijorare:

— Nu știu care să fie cauza că în raionul nostru însămînțatul porumbului se face cu mare încetineală deși timpul e cît se poate de bun de lucru, terenul e pregătit, sămînță e destulă, iar tractoare și semănători, cîte vrei. Doară în raionul nostru sînt nu mai puțin ca 5 S.M.T.-uri...

Bineînțeles că astfel de „vaiete" pot fi auzite în birourile secției agricole raionale și nu pe teren, unde cauzele rămînerii în urmă a raionului Fetești la însămînțatul porumbului ar putea fi mult mai ușor explicate...

Intr-adevăr, pentru a se dumiri asupra acestor cauze, tovarășii de la secția agricolă raională n-ar avea nevoie să se deplaseze mai departe decît la S.M.T. Fetești. Aci, ar descoperi în primul rînd că deși stațiunea are încheiate contracte cu unitățile pe care le deservește spre a însămînța cu mijloace mecanizate suprafețe destul de mari cu porumb (la gospodăria colectivă din comuna Ștefan cel Mare 350 de hectare, la cea din Fetești 200 de hectare, la cea din Stelnica 150 de hectare etc. In total aproape 2.000 de hectare), — pînă în prezent nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale decît în procent neînsemnat: pînă acum cîteva zile, S.M.T.-ul nu însămînțase cu porumb decît 50 de hectare.

Față de această situație inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a raionului s-ar putea întreba: de ce s-a însămînțat numai atît? Ce mai așteaptă S.M.T. Fetești?

Acestor întrebări le-ar răspunde poate tov. inginer Dumitru Iordana, mecanicul șef al stațiunii, așa cum mi-a răspuns și mie, în ziua de 28 aprilie:

— Așteptăm „semnalul" de începere tovarășe. Numai după aceea vom porni la însămînțatul porumbului...

— Care semnal tovarășe inginer? l-am întrebat.

— Păi cel pe care urmează să ni-l dea... gospodăriile colective.

— Așa! m-am dumerit eu. Din această cauză n-ați trimis încă la brigăzi și cele 8 semănători I.A.R. 511 de colo, pe care ziceți că le-ați transformat pentru însămînțatul porumbului? Dar nu cumva gospodăriile colective tocmai din această pricină nu pot da „semnalul" pe care-l așteptați? Și cum rămîne cu timpul? am mai adăugat. El o să aștepte pînă ce S.M.T.-ul va trimite la brigăzi semănătorile necesare însămînțării porumbului și va sosi „semnalul"?

— Ooo, nici o grijă tovarășe, mi-a răspuns liniștit mecanicul șef al S.M.T.-ului Fetești. Pentru noi însămînțatul celor 1.500 sau 2.000 de hectare e o nimica toată! In cîteva zile le dăm gata.

Autoîncrederea tov. Iordana aducea mult cu nepăsarea. Iată de ce socotim că secția agricolă și serviciul regional S.M.T. Constanța ar trebui să îndrume conducerea S.M.T.-ului Fetești, ca împreună cu agronomii, să-i mobilizeze pe colectiviștii și întovărășiții din raza sa de activitate să treacă neîntîrziat la însămînțatul porumbului.

Pentru aceasta însă, e necesar ca de îndată să fie trimise la brigăzi și semănătorile respective, ca astfel tractoarele să nu stea degeaba lîngă vagoanele de cîmp, pe o vreme atît de frumoasă!

In felul acesta, s-ar pune bază trainică unor recolte bogate de porumb în acest an pe ogoarele unităților deservite, iar S.M.T. Fetești ar avea prilejul să mai salte planul de producție cu cîteva procente, față de abia cele 71% cît realizase la data de 28 aprilie...

GH. BACIU

Ziua presei comuniste

Era acum 45 de ani. O zi de Cireşar, într-o vreme cînd bătea tot mai tare vîntul răzvrătirii proletare, prevestitor al Marii Primăveri. La Petersburg, capitala Rusiei, apărea primul număr al ziarului muncitoresc „Pravda". Lenin scria cu acest prilej: „Muncitorimea din Petersburg a făcut începutul. Energiei lor îi datorează proletariatul din Rusia primul cotidian muncitoresc după ani de grea cumpănă. Să continuăm deci opera lor..."

Indemnul lui Lenin a fost urmat. Pentru întîia oară, pe glob s-a născut în ţara Marii Revoluţii o presă pusă în slujba poporului, cu tiraje de multe milioane de exemplare. Astăzi apar în Uniunea Sovietică 7.530 de ziare centrale republicane, regionale, raionale, etc. într-un tiraj de peste 58 milioane exemplare, precum şi 2.500 reviste şi alte publicaţii periodice, al căror tiraj atinge anual aproape 419 milioane.

Poporul sovietic iubeşte presa, aşteaptă ziarul ca pe o hrană. L-a îndrăgit pentru că află din paginile lui adevărul, găseşte oglindită însăşi viaţa cu zbuciumul şi frămîntările ei, găseşte învăţăminte şi îndemn în lupta lui pentru o viaţă tot mai bună. Arma care-i dă forţă presei sovietice este teoria marxist-leninistă. La lumina ei pătrunde în cele mai adînci galerii ale realităţii, descoperă noi zăcăminte din uriaşa energie a poporului creator, desluşeşte în semnele zilei de azi drumul însoritului mîine.

Presa comunistă din ţara noastră, în frunte cu ziarul „Scînteia", urmează strălucita pildă a presei sovietice. In paginile ziarelor noastre nu vei mai întîlni astăzi birfeliile politice, ştirile senzaţionale şi minciunile ce-şi găseau largă ospitalitate în presa de odinioară. Astăzi altul este rostul presei. Ea înfăţişează cu credinţă politica partidului nostru, păşeşte cu succes spre realizarea cerinţei lui Lenin: „să devină pe deplin un puternic mijloc de educare economică şi ideologică a poporului, o adevărată şcoală a construirii socialismului".

Indeplinindu-şi cu cinste misiunea nobilă de propagandist, agitator şi organizator colectiv, presa comunistă din Republica Populară Romînă mobilizează masele la munca constructivă, popularizează succesele, este îndrumător şi sfetnic credincios. Ea educă poporul nostru în spiritul patriotismului şi internaţionalismului proletar, propovăduieşte dragostea şi buna înţelegere între popoare, militează pentru pace şi democraţie.

In lupta pentru făurirea vieţii noi publicaţiile agricole din ţara noastră îşi dau din plin contribuţia la transformarea socialistă a agriculturii, la sporirea producţiei agricole. Slovele lor izbutesc tot mai mult să pătrundă în inimile ţăranilor muncitori, să le alunge umbrele întunericului şi ale şovăielii şi să le călăuzească paşii către marile familii ale cooperatorilor agricoli, către belşug. Ele vestesc biruinţele politicii partidului la sate. De curînd, în preajma sărbătorii oamenilor muncii de pretutindeni, s-a dat o veste ce-a bucurat inimile tuturor, străbătînd cu repeziciune meleagurile ţării: raionul Olteniţa, primul raion din regiunea Bucureşti, a fost în întregime cooperativizat. Desigur această victorie n-a fost uşoară. S-a obţinut prin luptă îndirjită, ca orice victorie. Au făurit-o activiştii de partid şi de stat, au făurit-o tehnicienii agricoli şi miile de ţărani muncitori dornici de a-şi croi o viaţă nouă. Mulţi dintre aceştia au scris deseori şi ziarului „Agricultura Nouă", cerînd un sfat, un sprijin pentru biruirea unei greutăţi, sau vestind un succes.

Oameni inimoşi cum sînt colectiviştii Tache Vasilache şi Frîncu Constantin, tehnicieni şi activişti de partid şi de stat ca Traian Barbălată, Tăsloanu Vasilica şi Maria Constantinescu, tractorişti ca Roşca Gh. şi alţi oameni devotaţi intereselor poporului au trimis deseori corespondenţe către ziarul nostru. Ei au scris în paginile „Agriculturii Noi" despre puterea exemplului înaintat, au scris despre unele succese şi au dezvăluit cu curaj lipsurile, supunînd judecăţii cititorilor pe chiulangii, hoţi, birocraţi, etc. care frînează mersul nostru înainte. Cu acelaşi curaj ei demască pe cel ce încearcă să lovească în cuceririle noastre, pe duşmanii poporului muncitor. Forţa corespondenţelor trimise de ei a constat tocmai în aceea că autorii lor au scris despre frămîntările, bucuriile şi nemulţumirile lor. Ei au pus în slovele aşternute pe hîrtie o fărîmă din sufletul lor. Spunea cîndva M. I. Kalinin, tovarăş de luptă al lui Lenin: „Dacă vrei ca corespondenţa ta să-l frămînte pe om, pune în ea suflet... Va fi o corespondenţă bună, vie".

Scrisă de oamenii muncii pentru oamenii muncii, presa comunistă este străbătută de o înaltă principialitate, slujeşte adevărul. Cîtă deosebire între aceasta şi presa reacţionară din ţările capitaliste, care fiind pusă în slujba moşierilor şi monopoliştilor, încearcă să otrăvească conştiinţa oamenilor, aţîţă la un nou război. Minciuni sfruntate îşi găsesc loc de cinste în paginile acestor ziare. Vom cita numai una din ele. Astă toamnă, în timpul aventurii contrarevoluţionare din Ungaria, un ziar burghez scria: „In oraşul romînesc Pacovala se semnalează mişcări studenţeşti". Nu se mărginesc aceşti neruşinaţi scribi vînduţi imperialismului să inventeze mişcări studenţeşti inexistente. Ei merg pînă acolo, încît clădesc din minciuni un oraş care n-a existat niciodată şi nu există pe harta ţării noastre. Ei încearcă să ascundă opiniei publice uriaşele succese ale celor 900 milioane de oameni ce au fărîmat lanţurile robiei capitaliste, ca şi avîntul luptei popoarelor din ţările Asiei şi Africii care luptă pentru libertate. Vor ascunde cît vor mai putea. Roata istoriei merge însă înainte!

Ziua presei comuniste din acest an găseşte popoarele din lagărul socialismului şi oamenii muncii din lumea întreagă luptînd cu avînt sporit pentru pace şi bună înţelegere, pentru făurirea unui viitor luminos omenirii. Şi lupta aceasta este oglindită şi susţinută cu tot mai mult succes de presa comunistă de pretutindeni.

Apărarea bunurilor obşteşti ale cooperativelor — sarcină de căpetenie

De vorbă cu tov. D. DUMITRESCU

preşedintele comisiei de revizie a Centrocoop-ului

Rezoluţia plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 acordă o atenţie deosebită îmbunătăţirii activităţii cooperaţiei de consum, pentru a asigura o mai bună aprovizionare a populaţiei şi a participa într-o măsură mai mare — prin achiziţii şi contractări — la formarea fondului central al statului. Pentru aceasta — se arată în Rezoluţie — cooperaţia trebuie să asigure o mai bună deservire a populaţiei, să-şi îmbunătăţească metodele de muncă în vederea micşorării cheltuielilor de circulaţie, a reducerii stricăciunilor şi a lichidării furturilor şi delapidărilor.

O mare importanţă pentru traducerea în viaţă a recomandărilor Rezoluţiei plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 o are atragerea membrilor în activitatea cooperativelor, întărirea pe toate căile a controlului obştesc.

Buna gospodărire a fondurilor, respectarea cu stricteţe a normelor de disciplină financiară, realizarea de economii în toate sectoarele de activitate ale cooperativelor de consum, apărarea bunurilor obşteşti ale acestora, — cu un cuvînt întărirea economico-financiară a unităţilor — constituie o problemă de primă importanţă.

In legătură cu aceasta ne-am adresat tovarăşului Dumitru Dumitrescu, preşedintele comisiei de revizie a Centrocoop-ului, rugîndu-l să ne răspundă la următoarele:

INTREBARE: Ce ne puteţi spune despre sarcinile şi activitatea comisiilor de revizie ale cooperativelor de consum?

RASPUNS: După cum se ştie, comisiile de revizie sînt organe statutare, de control, alese de adunările generale ale membrilor cooperativelor de consum. Sarcina lor este de a controla activitatea pe care o desfăşoară consiliile de conducere ale cooperativelor pentru ducerea la îndeplinire a hotărîrilor adunărilor generale ale membrilor şi pentru îndeplinirea sarcinilor de plan ale acestor unităţi. O îndatorire de primă importanţă a membrilor comisiilor de revizie este şi controlul legalităţii operaţiunilor efectuate de consiliile de conducere ale unităţilor, contribuind astfel la păstrarea integrităţii proprietăţii obşteşti.

Acele comisii de revizie care şi-au cunoscut bine sarcinile ce le revin, care au organizat temeinic munca şi care au lucrat cu entuziasm, zi de zi, au adus o contribuţie preţioasă la dezvoltarea economică a cooperativelor, la consolidarea situaţiei lor financiare. Un exemplu în această privinţă îl constituie comisia de revizie a cooperativei Boroaia, raionul Fălticeni, alcătuită din tovarăşii Alexandru Tîrnoată — preşedinte, — Teodor Mănăroiu şi Eufrosina Vasiliu, membri. In cursul anului trecut, această comisie a efectuat 19 controale, atît la gestiunile de mărfuri cît şi la casă. Pe baza constatărilor făcute, membrii comisiei au atras atenţia conducerii cooperativei asupra abaterilor săvîrşite de unii lucrători şi au cerut trimiterea în judecată a celor vinovaţi de lipsuri în gestiune. Comisia a cerut, de asemenea, uniunii raionale să efectueze o revizie de fond asupra întregii activităţi a cooperativei.

Unele comisii de revizie, neînţelegîndu-şi sarcinile încredinţate de adunarea generală, desfăşoară o activitate superficială, din care cauză se produc fraude şi nereguli la cooperativele respective. Pe bună dreptate, membrii cooperativelor Găineşti, raionul Fălticeni, Truşeşti, raionul Truşeşti, Topolovăţul Mare, raionul Lugoj, şi altele n-au fost mulţumiţi de activitatea desfăşurată de comisiile de revizie care, în decursul ultimilor 2 ani nu au efectuat nici o verificare asupra activităţii acestor cooperative. Fraudele şi neregulile săvîrşite la cooperativele Filipeşti, raionul Filimon Sîrbu, şi Mărtineşti, raionul Focşani, bunăoară, ar fi fost din timp descoperite şi chiar prevenite dacă membrii comisiilor de revizie şi-ar fi făcut datoria.

INTREBARE: Ce mijloace au la îndemînă comisiile de revizie spre a putea contribui din plin la buna gospodărire a avutului obştesc al cooperativelor de consum?

RASPUNS: Unul din cele mai eficace mijloace prin care comisiile de revizie luptă pentru gospodărirea cu grijă a avutului obştesc îl constituie verificările inopinate. Printre comisiile de revizie care folosesc în mod obişnuit această formă de control se numără şi comisia de revizie a cooperativei Cenad, raionul Sînicolaul Mare. Efectuînd o serie de verificări inopinate la restaurantul, bufetul şi magazinele cooperativei, această comisie a constatat lipsa de preocupare pentru buna păstrare a mărfurilor, precum şi unele abateri în legătură cu respectarea preţurilor şi a gramajelor. Membrii comisiei au propus consiliului de conducere să impute celor vinovaţi contravaloarea pierderilor suferite de unitate, precum şi sancţionarea acelor lucrători care au nesocotit regulile comerţului civilizat.

Ca organe care trag la răspundere în mod competent pe cei ce se fac vinovaţi de încălcarea normelor legale, de neîndeplinirea sarcinilor încredinţate, de înstrăinarea avutului obştesc al cooperativelor, comisiile de revizie au datoria să intensifice la maximum controlul asupra activităţii economico-financiare a cooperativelor. De aceea, membrii comisiei de revizie au datoria să participe la şedinţele conducerii unităţii şi să-şi spună părerea în problemele discutate. Constatînd abuzuri, fraude sau nereguli de orice fel, comisia de revizie trebuie să ceară consiliului de conducere înlăturarea acestor nereguli şi sancţionarea celor vinovaţi. Nu este însă de ajuns atît. Sarcina membrilor comisiilor de revizie este şi de a urmări îndeaproape felul în care conducerile de unităţi se preocupă de remedierea lipsurilor constatate. Dacă comisia de revizie constată nereguli în activitatea comitetului executiv şi a consiliului de conducere al cooperativei, are dreptul să ceară convocarea adunării generale extraordinare a membrilor şi să anunţe imediat, despre aceasta, uniunea raională la care cooperativa este asociată.

Comisiile de revizie sînt datoare să sprijine atît munca de achiziţionare şi contractare a produselor agricole cît şi buna aprovizionare a cooperativelor cu mărfuri industriale, cu maşini, unelte şi materiale necesare campaniilor agricole.

Comisiile de revizie, al căror prestigiu şi autoritate au crescut în ultimii ani, au astăzi toate condiţiile pentru a desfăşura o activitate rodnică. Milioane de membri cooperatori aşteaptă ca cei aleşi de ei în comisiile de revizie să-şi facă pe deplin datoria, aducînd contribuţia lor de preţ la întărirea şi dezvoltarea unităţilor cooperatiste, la apărarea şi dezvoltarea avutului obştesc al cooperativelor de consum din ţara noastră.

La cercul de citit

O dată cu începerea campaniei de primăvară cele două cercuri agrotehnice din comuna Pieleşti, raionul Craiova, şi-au întrerupt activitatea teoretică. Ieşind pe ogoare cursanţii au şi început să aplice în practică cele învăţate. Mulţi dintre ei însă, fruntaşi ai recoltelor bogate, comunişti, deputaţi în sfatul popular comunal, au îndrăgit studiul şi s-au hotărît să împărtăşească şi altora din învăţămintele pe care şi le-au însuşit. Ca să-i sprijine, sfatul popular şi cei douăzeci de învăţători din comună au organizat primele cercuri pentru cititul în colectiv a unor cărţi şi broşuri agro-zootehnice. Membrii acestor cercuri de citit, constituite pe circumscripţii electorale, au ales pentru studiu materiale legate de problemele cele mai arzătoare ale comunei. Astfel, cei 15 membri ai cercului de citit din circumscripţia a 10-a — satul Pieleşti — se adună în casa deputatului Stroe Grigore pentru a citi şi discuta broşuri referitoare la cultura porumbului. In satul mai îndepărtat Lînga, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale s-au obişnuit să vină la comunistul Alexandru Nelli, ori la deputatul Ilie Florea, pentru a studia împreună broşura despre foloasele obţinute prin aplicarea îngrăşămintelor. La alte cercuri se studiază probleme privitoare la cultura plantelor tehnice, a legumelor şi altele.

Inginera agronom Maria Sinculescu, care a împrumutat zeci de broşuri ţăranilor muncitori, povesteşte cu plăcere despre un asemenea cerc de citit. Era într-una din serile trecute. La şcoală s-au strîns 10—15 ţărani muncitori din circumscripţia 23, satul Pîrşani. De curînd, ei ascultaseră la căminul cultural o conferinţă despre regulile agrotehnice recomandate pentru cultura porumbului. Invăţătorul Sava Marinescu, conducătorul cercului, a citit în faţa sătenilor pasaje din broşura „Răriţatul, practică învechită şi dăunătoare", scrisă de ing. E. Şerbănescu de la I.C.A.R. După lectura în colectiv a broşurii, ţăranul muncitor Opriţoiu Marin i-a pus inginerei Maria Sinculescu o serie de întrebări referitoare la procesul de evaporare a apei din sol. Răspunzînd de asemenea unei probleme ridicate de ţăranul muncitor Ştefan Chirea, inginera a explicat că obiceiul răriţatului este deosebit de dăunător în condiţiile de climă şi de sol din comuna Pieleşti, unde adesea există perioade îndelungate de secetă. In urma celor discutate întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale care au participat la aceste lecturi din cadrul cercului de citit s-au hotărît să execute toate lucrările aşa cum scrie la carte.

Cercurile de citit au devenit un factor important în viaţa celor 4 sate din comuna Pieleşti. Circumscripţiile electorale în care funcţionează asemenea cercuri sînt cu toate fruntaşe la muncile agricole de primăvară, executînd planul însămînţărilor de primăvară la toate culturile în proporţie de 90—95%. Este încă o dovadă că teoria, mînă în mînă cu practica, are un rol hotărîtor în creşterea producţiei agricole.

GH. EICHNER

Munca în asociaţie — muncă rodnică

Bune sînt pentru grădinărie terenurile de pe malul rîului Bîrlad şi de pe malul pîrîului Zorleni! Terenuri fertile şi care se pot iriga.

Aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, harnicii grădinari din comuna Zorleni, raionul Bîrlad, au obţinut de pe aceste terenuri, an de an, producţii sporite de legume. Pentru ca munca să le fie mai cu spor şi să-şi poată valorifica produsele în condiţii avantajoase, mulţi dintre ei au format, în ultimii 3—4 ani, 6 asociaţii simple şi au contractat zarzavaturile cu cooperativa din comună. Printre acestea este şi asociaţia nr. 4 A., din care fac parte Constantin Todiraşcu, Ion Camenic, Nicolae Ignat, Nicolae Amarande şi Toader Todiraşcu. Anul trecut asociaţia a predat cooperativei peste prevederile contractuale, 26.000 kg varză, 7.000 kg roşii, dînd cîte 7.000 lei fiecărui membru. Din aceşti bani, Ion Camenic şi-a împrejmuit curtea cu gard nou, iar Constantin Todiraşcu, Nicolae Amarande şi ceilalţi şi-au cumpărat multe lucruri necesare gospodăriei.

Cunoscînd foloasele contractărilor, membrii asociaţiei nr. 4 A, au încheiat un nou contract cu cooperativa, pe termen de 3 ani, obligîndu-se să livreze în acest an cca 62.200 kg legume şi zarzavaturi. Iar pentru a-şi achita obligaţiile contractuale şi chiar a le depăşi, ei au şi pornit cu sîrguinţă la lucru. Cu banii primiţi ca avans, ei şi-au procurat din timp seminţe de legume şi au completat inventarul grădinăresc. Apoi, au pregătit cu grijă răsadniţele în care au semănat varză, ardei, roşii, vinete, ţelină etc. Cînd timpul a devenit prielnic lucrărilor din cîmp, ei au pornit la amenajarea terenului pentru irigat, iar pentru a-şi asigura apa necesară udatului în tot timpul verii, au captat şi izvorul de pe Rîpa Nucului. De asemenea, ei au îngrijit cu atenţie răsadurile pentru a creşte mari şi viguroase; au plantat în cîmp arpagicul, cartofii timpurii, şi semincerii de varză, de morcovi, de pătrunjel şi de ţelină; au însămînţat rădăcinoasele, fasolea şi roşiile.

— Ce frumoase sînt toate, spunea bucuros mai zilele trecute Constantin Todiraşcu, preşedintele asociaţiei. Dar după ploile ce au căzut, va da şi duduiul, aşa că în curînd va trebui să pornim la prăşit.

Pînă atunci, harnicii grădinari din Zorleni plantează de zor în cîmp şi răsadurile de varză şi de roşii. Pentru a scoate răsadul cu rădăcini cît mai multe, ei au grijă să ude mai întîi răsadniţele. Ca să nu se strice răsadul, scot numai atîtea plante cît se pot planta în timp de cîteva ore. Inainte de a le planta ei aleg cu atenţie răsadurile, înlăturînd pe cele slabe şi necorespunzătoare, le curăţă de frunzele galbene sau rupte. La plantare strîng pămîntul în jurul plantelor, iar pentru a se prinde udă răsadurile imediat după plantat.

Cît e ziua de mare, grădinarii nu cunosc ce-i oboseala; muncesc cu spor, cu drag.

— Ne aşteaptă atîtea: să recoltăm ceapa pentru stufat, să prăşim culturile, să udăm pe cele care trebuie udate... Aşa, muncind bine, vom reuşi să obţinem, cum ne-am propus 25.000 kg roşii la ha, 30.000 kg varză la ha, 25.000 kg cartofi la ha, — şi poate şi mai mult — zicea Nicolae Amarande, unul dintre harnicii grădinari din Zorleni, membru al asociaţiei Nr. 4. A.

Ing. E. VASILIU

Paraschiv Petre vrea să ştie...

Omul venise deunăzi cu vreo cîţiva consăteni din Hotarele, avînd nişte treburi la secţia agricolă a sfatului popular raional Vidra. In aşteptarea inginerului agronom, ei se prinseră la vorbă, ca oamenii cărora le plac discuţiile folositoare.

— Minunată vreme pentru treburile din cîmp, îşi dădu cu părerea Zamfir Dumitru, un om scundac, cu obrazul roşcovan, pe cînd sta rezemat de un zăplaz şi privea la nişte grădinari din Vidra care plantau roşiile în grădină.

— Da! făcu Tudor Dană, unul dintre cei mai tineri. După ploaia care a căzut, pămîntul are destulă umezeală; soarele e darnic în lumină şi căldură; lucrează omul numai de drag. S-apoi, semănăturile merg şi ele bine de tot. Griul e verde ca brotacul şi a început să se legene ca valul, la adierea vîntului. Sînt semne bune de belşug.

Paraschiv Petre tăcea. Numai după ce unul dintre consătenii lui începu să vorbească despre Hotărîrea Consiliului de Miniştri cu privire la contractarea cerealelor, intră şi el în vorbă:

— Măi omule, zise către Zamfir Dumitru, eu am înţeles că este în interesul nostru să contractăm cu statul cerealele, dar spune-mi, te rog, ce înţelegi prin contractări la preţ ferm? Mie nu-mi e limpede!...

Intrebarea lui Paraschiv Petre stîrni interesul şi celorlalţi, căci toţi erau dornici să li se lămurească bine problema.

— Păi, începu Zamfir Dumitru, după cîte am înţeles eu cu mintea mea de ţăran — şi cred că am înţeles bine — contractarea la preţ ferm înseamnă să-ţi vinzi cerealele la un preţ care se stabileşte la încheierea contractului şi care nu se schimbă, chiar dacă în momentul predării cerealelor contractate preţul pieţii va fi mai scăzut.

— Bun! făcu Paraschiv Petre, în timp ce Marin Vasile, Dogaru Nicolae, Badea Eftache şi ceilalţi dădeau din cap în semn de aprobare. Asta e clară, dar cu sporul de 10 la sută cum stă treaba?

Paraschiv Petre primi răspunsul dorit din citirea ziarului în care se publicase cuprinsul Hotărîrii. Citirea se făcu clar, desluşit:

— „Primesc un spor de 10 la sută peste preţul stabilit gospodăriile colective, cooperativele agricole de producţie sau întovărăşirile agricole care au contractat cel puţin 20 tone grîu-secară, orzoaică sau floarea-soarelui la un loc, sau 20 tone de porumb. De acest spor beneficiază şi membrii acestor unităţi socialiste, precum şi producătorii individuali care se asociază pentru a contracta împreună cel puţin 30 tone grîu-secară orzoaică şi floarea-soarelui la un loc sau 30 tone de porumb"...

— Să ne asociem? Adică cum? întreabă din nou Paraschiv Petre.

Zamfir Dumitru ţinu ca tot el să-i explice:

— Foarte simplu. Uite, eu, tu, Marin D. Vasile şi alţii, dacă vrem să beneficiem de sporul de 10 la sută peste preţul de contractare, facem un contract cu cooperativa şi ne trecem acolo cu cantitatea de grîu sau porumb pe care o avem de vînzare. Pentru cerealele astea pe care le vindem toţi în baza contractului şi care trebuie să facă laolaltă cel puţin 3 vagoane de grîu-secară şi floarea-soarelui, sau 3 vagoane de porumb, vom primi peste preţul de contractare şi sporul de 10 la sută. Ai trecut în contractul de asociere 1.000 kg grîu, primeşti pe lîngă preţul ferm şi acel spor de 10 la sută, adică suma ce ţi se cuvine pentru bucatele predate se măreşte cu 10 procente la fiecare sută.

— Şi asta e lucru bun, mărturisi Paraschiv Petre mulţumit de explicaţiile primite. Aceasta voise să ştie.

D. ION

E bine să ştim

Ce pagube aduc buruienile culturilor agricole

Este cunoscut faptul că buruienile se numără printre cei mai primejdioşi şi mai păgubitori duşmani ai culturilor agricole. Din acest adevăr s-au născut înţeleptele zicale populare: „buruiana mănîncă din aceeaşi strachină cu plugarul", „buruiana din semănătură fură plugarului pîinea de la gură" şi altele.

Pagubele pricinuite de buruieni se datoresc mai multor cauze. In primul rînd, datorită rădăcinilor mai numeroase, mai adînci şi mai bine dezvoltate, precum şi puterii mai mari de hrănire, buruienile iau din pămînt o mare parte din hrana şi apa trebuincioasă pentru culturile agricole. S-a observat, de pildă, că într-un lan puternic îmburuienit pălămida consumă din pămînt de 2—4 ori mai multe substanţe hrănitoare decît o recoltă mijlocie de grîu. Totodată, buruienile extrag din pămînt mai multă apă decît plantele cultivate, lăsîndu-le pe acestea să sufere din lipsă de apă.

In afară de aceasta, buruienile împiedică în mare măsură creşterea şi dezvoltarea plantelor cultivate răpindu-le lumina şi căldura şi împiedicîndu-le să crească în voie. Aşa sînt, de pildă, volbura, măzărichea sălbatecă, hrişca învolburată şi altele, care se încolăcesc în jurul tulpinilor plantelor agricole.

O seamă de buruieni, numite buruieni parazite, cum sînt cuscuta (torţelul) şi lupoaia (verigelul), îşi iau hrana chiar din sucul sau seva plantelor cultivate, nimicind în scurt timp plantele respective.

Alte buruieni mijlocesc răspîndirea bolilor şi insectelor ce atacă plantele agricole. Aşa, de pildă, pirul mijloceşte înmulţirea viermelui sîrmă, a cărăbuşului şi ruginii cerealelor, loboda pe cea a insectelor ce atacă sfecla, etc.

Existenţa buruienilor în culturile agricole duce nu numai la micşorarea cantităţii, ci şi la micşorarea calităţii recoltei. S-a dovedit, de pildă, că plantele uleioase îmburuienite îşi micşorează conţinutul în ulei al boabelor, iar buruiana numită iubitul inului poate scădea cu 25% tăria fibrelor de in şi poate micşora cu 50% producţia de seminţe şi cu 35% pe cea de fuior.

Pe lîngă toate aceste pagube, prezenţa buruienilor în culturile agricole îngreunează în mare măsură buna executare a muncilor agricole.

Iată de ce este necesar să se ducă de către toţi cultivatorii o aprigă luptă contra buruienilor care trebuie stîrpite nu numai din semănături, ci şi de pe haturi, locuri virane, coaste, rîpi, terase, izlazuri, păşuni, fîneţe, plantaţii, marginea pădurilor, a drumurilor, şoselelor şi căilor ferate etc.

Cum se combate omida păroasă a stejarului

Datorită înmulţirii peste măsură şi răspîndirii ei în aproape întreaga ţară, omida păroasă a stejarului a început să ameninţe livezile de pomi din vecinătatea pădurilor şi chiar culturile de cîmp.

Deşi această omidă preferă, în primul rînd, stejarul, la nevoie mănîncă şi frunzele celorlalte specii de arbori, ca apoi să treacă la pomi fructiferi, culturile de legume şi zarzavaturi şi chiar lucerna, păioase, porumb etc.

Se impune deci să se ducă o luptă serioasă pentru a salva producţia ameninţată de acest lacom dăunător, care poate desfrunzi păduri şi livezi întregi în cîteva zile.

Dăunătorul se poate combate mai uşor iarna, prin distrugerea grămezilor de ouă care se găsesc pe scoarţa copacilor şi pomilor fructiferi. Cum însă în unele locuri producătorii nu şi-au dat seama încă din timpul iernii de pericolul pe care-l prezintă această omidă, dăunătorul trebuie combătut acum cînd omizile au ieşit din ouă şi au început să mănînce cu lăcomie frunzele.

Omida, care se recunoaşte uşor după smocurile de păr de la care îi vine şi numele de omidă păroasă, poate fi distrusă mai uşor la ieşirea din ou. Acum omizile tinere stau grupate, sînt mici şi sensibile la acţiunea insecticidelor. Cu cît îmbătrînesc, ele se împrăştie în căutare de hrană şi devin mai rezistente. In această fază omizile trebuie combătute prin stropirea pomilor cu substanţele potrivite (DDT emulsie, hexacloran emulsie, Ecatox sau substanţe arsenicale), sau prin prăfuire, mai ales în păduri, cu hexacloran şi DDT.

Pentru apărarea livezilor este bine să se facă şanţuri de protecţie, de lăţimea unei casmale şi adînci de 25—30 cm, cu pereţii drepţi, pentru ca omizile căzute aci să nu mai poată ieşi. Şanţurile se controlează des, iar omizile căzute în ele se adună şi se distrug. In vederea distrugerii omizilor şanţurile se pot prăfui cu hexacloran şi DDT praf.

Omida, pe măsură ce consumă frunze, creşte în lungime şi după ce năpîrleşte de 5 ori se transformă în nimfă sau păpuşă, ca, după aproximativ 2 săptămîni, din păpuşă să iasă fluturii. La scurt timp fluturii se împerechează iar femelele depun ouă în grămezi de 100—400 bucăţi, după care mor.

Cunoscînd că fiecare omidă distrusă acum ar putea depune pînă la 400 ouă, care la anul ar da tot atîtea omizi, ne dăm seama de posibilitatea de înmulţire în decurs de cîţiva ani. De aceea, fiecare pomicultor trebuie să fie conştient de pericolul mare ce-l prezintă această omidă şi să o distrugă pe lotul său. De asemenea, trebuie să dea sprijin şi pentru combaterea omizii în pădurile infestate, care sînt focare de răspîndire şi prezintă un pericol permanent.

Substanţele necesare combaterii se găsesc la secţiile agricole raionale. De asemenea, aparatura necesară, precum şi orice informaţii suplimentare pentru combatere se pot cere la secţiile agricole raionale.

Ing. NICOLAE LANG

Ce să citim:

Cravcencu V. şi Rusu S.: Caracteristicile şi întreţinerea mecanismelor şi sistemelor tractoarelor folosite în agricultură lei 4,75.

Dr. Niculescu Gh.: Combaterea bolilor ce se transmit prin montă lei 1.

Ştefănescu A.: Din experienţa a două staţiuni de maşini şi tractoare fruntaşe lei 3,05.

Curt Gh.: Din experienţa mea în cultura legumelor (Din experienţa fruntaşilor în agricultură) lei 1,50.

Truia I.: Gospodăriile Agricole de Stat şi rolul lor în creşterea producţiei şi transformarea socialistă a agriculturii lei 2,30

Opreanu M.: Horticultura — vol. III Viticultura lei 3,85

Dumitrescu M.: Horticultura — vol. II Legumicultura lei 4.25.

Sonia V.: Horticultura — vol I Pomicultura lei 5.25.

Marinescu Gh. şi Petrescu C.: Insilozarea nutreţurilor lei 2,50.

Dr. Comărnescu V. şi alţii: Metode noi în cultura cartofului 1,75

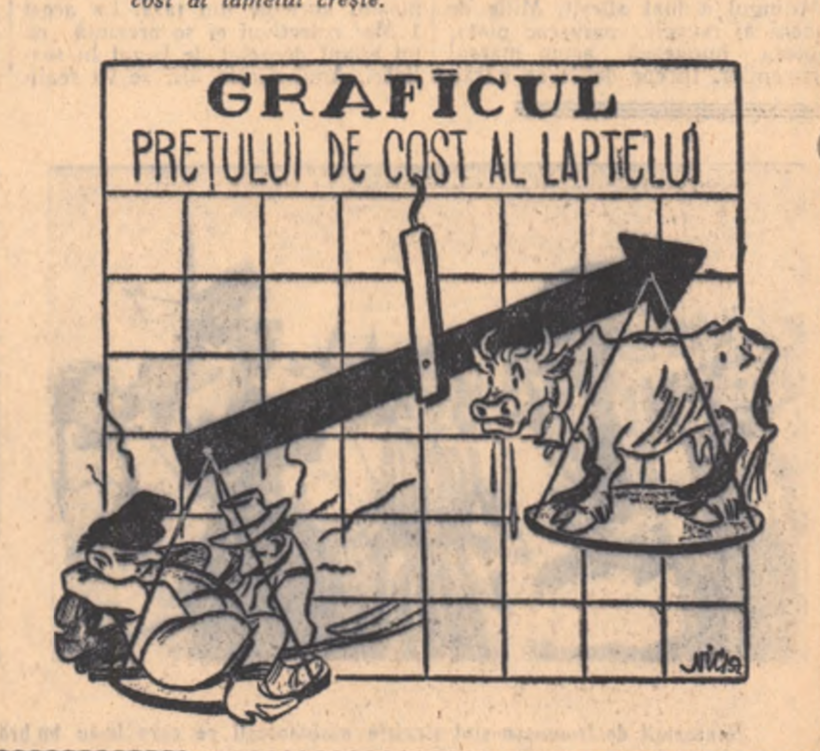
SATIRĂ ŞI UMOR

De curînd, gospodăria colectivă din comuna Luna, raionul Turda, a împărţit membrilor primul avans bănesc pentru zilele-muncă efectuate pe trimestrul întîi al acestui an. Cu această ocazie, colectiviştii care au participat cu regularitate la muncă au primit însemnate sume de bani, procurîndu-şi astfel cele necesare gospodăriei, spre deosebire de alţii, cum sînt, de pildă, Iacob Băla, Simion Barta şi Mazăre Constantin care, în loc să vină la muncă în gospodăria obştească, bat drumurile toată ziua, ţinîndu-se de şotii.

Leneşul: Nu e mai bine de mine că nu mă obosesc?

La G.A.S. Teaca, regiunea Cluj, din cauza proastei îngrijiri vacile scad în greutate din zi în zi, iar preţul de cost al laptelui creşte.

OLTENIȚA primul raion cooperativizat din regiunea BUCUREȘTI

In seara zilei de 28 aprilie, la secția agricolă a raionului Oltenița era forfotă mare. Pe chipurile inginerilor și tehnicienilor se putea citi și mîndrie și bucurie. Mulți dintre ei — ca de pildă tov. ing. Georgescu Constantin, șeful serviciului organizării teritoriului, tehnicienii Iacob Ioan și Tudor Stana, erau plini de praf, căci se înapoiaseră cu sarețele din diferite sate, abia de cîteva minute. Cu toții aduceau vestea cea mare: ULTIMII ȚĂRANI MUNCITORI DIN COMUNELE MITRENI, NANA, CRIVĂȚ, HOTARE, IZVOARE ȘI RADOVANU, CARE RĂMĂSESERĂ IN AFARA UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE, FĂCUSERĂ ȘI EI CERERI PENTRU A SE INSCRIE IN GOSPODĂRIILE COLECTIVE SAU INTOVĂRĂȘIRILE AGRICOLE INFIINȚATE.

De la un telefon, șeful secției agricole, tov. ing. Aurel Vîlcu, — cu fața transpirată, comunica, vădit emoționat, Direcției agricole regionale:

— Exact. In întregul raion sînt înființate 20 de gospodării colective și 186 de întovărășiri agricole cu 22.420 de familii și 59.540 hectare. Ca procente? Scrieți: 99,68 la sută din pămîntul producătorilor agricoli, complet cooperativizat; restul e al chiaburilor.

Puterea exemplului

Am stat de vorbă cu tov. ing. Vîlcu, pe care l-am rugat să-mi povestească cîteva crîmpeie mai interesante din munca organelor agricole de partid și de stat pentru obținerea acestui însemnat succes, pe drumul transformării socialiste a agriculturii din raionul Oltenița.

— In primul rînd ne-a fost de mare ajutor, mi-a răspuns șeful secției agricole raionale, experiența dobîndită în urma vizitelor pe care le-am făcut în primele raioane complet cooperativizate din țara noastră: Negru Vodă și Hîrșova — Constanța și Filimon Sîrbu — Galați. In unele comune din raionul Negru Vodă am fost eu, împreună cu directorul S.M.T.-ului Budești, tov. Ilinca Ion și tov. Radu Gheorghe, instructor contabil. In raionul Filimon Sîrbu, s-au deplasat tov. Ene Ștefan, prim secretar al raionului de partid Oltenița și tov. Năstase Petre, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional. Metodele bune de muncă pe care le-am întîlnit acolo au fost folosite și în raionul nostru. Indeosebi am obținut rezultate foarte bune acolo unde am arătat în amănunțime țăranilor muncitori avantajele muncii în comun pe tarlale mari cu mijloace mecanizate. In acest scop, am alcătuit cu sprijinul celor 15 ingineri și tehnicieni ai secției agricole și 30 de la comune și gospodării colective, numeroase echipe care au desfășurat o vie muncă de lămurire în toate satele raionului. Din aceste echipe au făcut parte activiști de partid, ca de pildă tov. Niculcea de la regiune, care a muncit săptămîni de-a rîndul în comuna Chiselet, ingineri ca tovarășii Sandru Constantin și Sin din serviciul gospodăriilor colective ori serviciul baza furajeră de la Direcția agricolă regională și alții.

Ei au prelucrat statutul gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole la căminele culturale, au stat de vorbă cu oamenii în grupuri și individual, atrăgîndu-i în această muncă și pe colectiviștii și întovărășiții fruntași. In unele comune, cum sînt Herăști, Crivăț, Hotarele sau Coconi, tovarășii din aceste echipe au mers din casă în casă chiar de 5—6 ori.

Dar mai mult decît orice, puterea exemplului i-a convins pe sute și sute de țărani muncitori să pornească pe calea cooperativizării agriculturii. Astfel, la vizitele pe care le-am organizat cu țăranii muncitori individuali la Buciumeni, Chirnogi ori Valea Roșie, ei au văzut cu proprii lor ochi recoltele și veniturile mari obținute de cei care s-au înscris în gospodăriile colective și au muncit cu hărnicie. Anul trecut, de exemplu, colectiviștii din Buciumeni și Valea Roșie au obținut 4.000 kg porumb știuleți la hectar — cu tot timpul secetos... Priveau țăranii muncitori individuali hambarele pline și nu le venea să creadă ochilor, auzind cifrele din însăși gura colectiviștilor. La colectivele din Chirnogi și Coconi s-a obținut 1.800 kg grîu la hectar, la colectivele din Valea Roșie și Herăști au putut vedea frumoase ferme de porci și păsări, iar la cea din Curcani o grădină care le-a adus anul trecut colectiviștilor un venit de 70.000 lei.

Trebuie să adaug că în toată această muncă de lămurire un sprijin de preț am primit și din partea învățătorilor cum a fost cazul în comunele Aprozi, Mînăstirea și Buciumeni.

S. M. T.-urile și gospodăriile de stat, sprijin de nădejde

De la alți ingineri și tehnicieni ai secției agricole am aflat că și cele două S.M.T.-uri din raion — Ulmeni și Budești, ca și gospodăriile de stat din Mînăstirea, Negoești și Chirnogi, au sprijinit puternic munca de cooperativizare a agriculturii din raion. Indeosebi anul acesta, în S.M.T.-uri au fost alcătuite echipe din cei mai buni pontatori-alimentatori, agronomi de sector și mecanizatori care, paralel cu lucrările pentru încheierea contractelor de lucru pentru anul 1957, i-au îndemnat la fiecare pas pe oameni să se înscrie în gospodării colective și întovărășiri agricole. Lucrările făcute la timp și de bună calitate în primăvara aceasta de către cele două S.M.T.-uri — care printre primele din regiune au îndeplinit și depășit planul de producție — au constituit de asemenea un puternic argument pentru înscrierea în mare număr a producătorilor agricoli în unitățile agricole cooperatiste. In sfîrșit, toți salariații gospodăriilor de stat care au avut pămînt au intrat în una din colectivele sau întovărășirile din comunele respective, dînd prin aceasta un bun exemplu țăranilor muncitori.

O nouă gospodărie colectivă inaugurată în ajunul lui 1 Mai

Ca o încununare a succesului dobîndit în raionul Oltenița în munca pentru cooperativizarea agriculturii, am mai fost înștiințat că în ziua de 30 aprilie — în ajunul marii sărbători a oamenilor muncii din lumea întreagă, — va fi inaugurată încă o gospodărie agricolă colectivă și anume în Oltenița—oraș. In această gospodărie s-au înscris 28 de familii, mulți dintre membrii ei fiind și pescari — și urmînd să formeze aci și o brigadă piscicolă.

AL. RAICU

Comoara din baltă

— Aveam comoara lîngă noi și n-o vedeam...

Așa-și începe povestirea Ilie Avram, președintele gospodăriei colective „Ana Ipătescu" din Ograda. Asta era prin 1952. In jurul bălții Strachina erau, ca și acum, 5 sate: Ograda, Valea Ciorii, Dimieni, Murgeanca, Strachina. Intr-unele luaseră deja ființă colective, într-altele abia atunci se înfiripau. Dar greutăți — cu droaia peste tot. Deh, ca la începuturi organizare slabă, oameni șovăielnici, vite și unelte prea puține, îndrumare puțină și bîjbîieli la fiecare pas. Cui să-i fi ars de baltă?

Abia după 2 ani, cînd se puseseră puțin pe roate, s-au gîndit la baltă. Dar era și aici o mare greutate: fiecare dintre cele 5 gospodării ar fi dorit-o pentru sine. Au urmat ciorovăieli, tocmeli și... nici un rezultat. Și numai iată că într-o bună zi vine cineva cu ideea să se folosească balta în comun. Ideea asta, pornită din Ograda, a făcut repede înconjurul bălții, poposind pe rînd la Strachina, la Valea Ciorii, Murgeanca și la Dimieni. Apoi s-au întrunit consiliile de conducere, au discutat ce-i de făcut pentru primirea bălții, ce fel de lucrări sînt necesare, cum vor procura uneltele de pescuit, cum vor organiza brigăzile și cum vor împărți veniturile. Greutatea cea mai mare venea însă de la faptul că un sat din cele 5 — adică Strachina — era din regiunea Constanța, nu din București, ca celelalte 4. Dar s-a dovedit curînd că-și făcuseră griji degeaba. Balta le-a fost aprobată fără multă vorbă. Și s-au pus pe lucru cu temei.

In primăvara anului 1955, apa bălții, ocnă de sărată și iodată, a primit imense cantități de apă dulce prin canalul de alimentare, lung de peste 3 km, care o unea acum cu rîul Ialomița. Peste 10.000 de kilograme de puet de crap sălbatic și selecționat, mari cantități de reproducători și 300 kg de puiet de caras se zbenguia în apa îndulcită, sub privirile pescarilor care își găteau uneltele de pescuit.

A urmat apoi vinatul, în toamna aceluiași an, timp de 2 luni, s-a pescuit într-una. După calculele inginerilor piscicoli, se așteptau să scoată cam vreo 40.000 kg. Au vînat aproape 70.000 kg. Peștele a fost în cea mai mare parte valorificat, iar restul — împărțit colectiviștilor la zile-muncă. Cît privește banii, după ce au fost acoperite cheltuielile făcute cu amenajarea bălții, popularea ei și procurarea sculelor, s-au împărțit între cele 5 gospodării, în raport cu numărul de zile-muncă efectuat de fiecare: Strachina 67.000 lei, Valea Ciorii și Ograda cîte 48.000, Dimieni 50.000, Murgeanca 37.000. Comoara din baltă dăduse colectiviștilor primele pietre prețioase.

Au mai venit și altele. In anul următor, colectiviștii și-au construit o cherhana, o ghețărie, un ponton, și-au îmbogățit uneltele de pescuit. Iar toamna, la vremea vinatului, au scos din baltă și mai multă bogăție: 195.000 kg pește. Cei 1.021.950 lei rezultați din valorificarea lui au dat putința colectivelor să împartă membrilor sume și mai mari de bani la ziua-muncă. Astfel, din cei 6 lei la o zi-muncă, cît s-a dat la Strachina, 2 lei au provenit din baltă. La Ograda le-a venit colectiviștilor numai din banii de pe pește cîte 3 lei la zi-muncă. Și la celelalte colective tot așa.

★

Acum pescarii își repară sculele, măresc pontonul, cherhanaua, construiesc o magazie, au amenajat canalul, fac un stăvilar. In ghețărie au deja depozitate 1.500 căruțe de gheață. Și-au mai cumpărat și un năvod. Iar zilele acestea vor aduce de la Tulcea încă 4 bărci. Acum pescuitul e interzis. Pescarii se pregătesc ca mai încolo, spre toamnă, să scoată din baltă alte bogății. S-au convins cu toții: balta Strachina ascunde în adîncul ei o veritabilă comoară.

NICOARA COSAȘU

Imagini din raionul Mizil

Controlul adîncimii porumbului proaspăt semănat asigură dezvoltarea plantelor în bune condițiuni.

In clișeu: inginerul Ionescu Emil împreună cu alți muncitori de la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, secția Sătuc, controlînd adîncimea porumbului hibrid semănat cu semănătoarea S.K.G. trasă de tractorul U.T.Z. 2.

In gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie 1933" din comuna Baba Ana, se dă o mare atenție dezvoltării creșterii curcilor.

In clișeu: îngrijitoarea Alexandrina Crăciun.

Pavilionul muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, secția Sătuc.

Să fie grăbită reparația utilajului necesar muncilor de vară în regiunea Ploești

Intensificînd întrecerea socialistă, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Ploești au reușit ca pînă la 22 aprilie să îndeplinească planul de producție din campania de primăvară în proporție de 105,4%, executînd un volum de lucrări de peste 53.900 de hantri. In fruntea celor 10 S.M.T.-uri (din cele 12 existente) care și-au îndeplinit și depășit planul s-au situat mecanizatorii de la S.M.T Inotești (130 la sută), urmați de cei de la S.M.T. Stîlpu (114 la sută) și S.M.T. Pogoanele (109,7 la sută).

Paralel cu muncile agricole de primăvară, în stațiunile de mașini și tractoare se fac însă — după cum se știe — și intense pregătiri pentru executarea la timp a viitoarelor munci agricole. Indeosebi, în prezent se verifică și se repară batozele, combinele și secerătorile-legători. In această acțiune, S.M.T.-urile din regiunile Autonomă Maghiară, Timișoara și Cluj, sînt fruntașe.

Și în unele S.M.T.-uri ale regiunii Ploești s-au obținut succese de seamă în ce privește repararea utilajului agricol necesar în muncile de vară. Astfel, pînă zilele trecute, S.M.T.-urile Ziduri, Bărcănești și Inotești au terminat reparația secerătorilor-legători.

Nu în același ritm se desfășoară însă aci și repararea batozelor, combinelor și motoarelor stabile. De exemplu, în afară de S.M.T. Poșta Cîlnău, și S.M.T. Ziduri, unde s-au reparat cîte două combine, în celelalte S.M.T.-uri nu a fost reparată complet nici o astfel de mașină. Nu e de mirare că planul pe regiune la reparația combinelor abia este realizat în procent de 22 la sută.

Totodată în S.M.T.-urile din regiunea Ploești, pînă acum cîteva zile, fuseseră reparate numai 58 batoze din cele 334 planificate (realizîndu-se adică numai un procent de 17,3 la sută.) La S.M.T.-urile Stîlpu și Bărcănești nu a fost reparată nici măcar o singură batoză, iar în alte stațiuni cum sînt Buda, Mihăilești și Pogoanele, s-au reparat doar cîteva.

Conducerile S.M.T.-urilor rămase în urmă cu aceste reparații au datoria să ia de urgență măsurile ce se impun, pentru pregătirea temeinică și din timp a utilajului ce va fi folosit pe ogoare, peste 6—7 săptămîni.

La rîndu-i, baza de aprovizionare D.G.A.D. din Buzău trebuie să urgenteze livrarea a 1.000 kg tablă neagră (de 0,5 și 0,75 mm grosime) necesară reparării batozelor, a 20 pistoane de motor stabil „T. N." și altor repere și materiale de care au nevoie S.M.T.-urile din regiunea Ploești, la reparațiile ce se execută în prezent în atelierele acestor unități.

I. LEȘEANU

Cînd toți colectiviștii participă la muncă

In anii trecuți, participarea la muncă a colectiviștilor din gospodăria colectivă Fișer, raionul Rupea, nu era decît de cel mult 70 la sută. In prezent însă, ea a ajuns să fie de 100 la sută. La această situație s-a ajuns datorită muncii politice vii desfășurată de către membrii de partid și cei mai buni colectiviști și ea a dat posibilitate gospodăriei să execute la timp și în bune condiții toate lucrările agricole.

Astfel, gospodăria colectivă a putut însămînța 10 ha. sfeclă de zahăr, adică cu 3 ha. mai multe decît a avut contractate, a isprăvit însămînțatul tuturor culturilor din epoca I-a și a II-a și a pregătit terenul pentru culturile din epoca a III-a. In ceea ce privește lucrările din grădina de legume, aici au și fost însămînțate suprafețele prevăzute pentru morcovi, pătrunjel, ceapă și alte zarzavaturi. Iar răsadurile pentru ardei, roșii țelină etc. așteaptă în paturile lor calde să le vină rîndul la răsădit.

O mare atenție au dat colectiviștii anul acesta îngrășatului terenurilor. Incepînd de astă iarnă și pînă acum, ei au cărat pe cîmp cu 500 tone gunoi de grajd mai mult decît în anii trecuți. Numai pe cele 50 de hectare care vor fi însămînțate cu porumb au fost încorporate 1000 tone bălegar. Tot cu gunoi de grajd au fost îngrășate și 4 din cele 10 ha. însămînțate cu sfeclă de zahăr, restul de 6 hectare fiind îngrășate cu azotat de amoniu. Cît despre grîu, el va primi suficiente cantități de superfosfat, întrucît gospodăria s-a aprovizionat din vreme cu o mare cantitate de îngrășăminte chimice.

TEOFIL TIRNĂVOI
corespondent

Colectiviștii îngrijesc pășunile

In acest an colectiviștii din comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava, au pornit cu hotărîre la executarea lucrărilor de îmbunătățire a pășunilor și fînețelor naturale. De pildă, pînă în prezent ei au transportat pe pășunea gospodăriei cantitatea de 160 tone gunoi de grajd bine fermentat. S-au evidențiat cu acest prilej colectiviștii Ioana Fediuc, Maria Tananica, Maria Țicu și Nicolae Vuipol.

Membrii gospodăriei au mai transportat circa 180 tone gunoi pe terenurile destinate culturii cartofilor și sfeclei furajere.

Ingrășind pășunile și fînețele naturale și aplicînd și celelalte lucrări de îngrijire după regulile agrotehnice, colectiviștii din Broșteni sînt siguri că în acest an vor obține producții mari de furaje la hectar, chezășia realizării de producții sporite de lapte, carne și lînă de la animalele lor.

V. DUMITRESCU
corespondent

Achizițiile la cooperativă

Traducînd în viață angajamentele ce și le-au luat în cinstea zilei de 1 Mai, țăranii muncitori din Scorțaru-Nou, raionul Brăila, au valorificat în ultimele 10 zile la cooperativa din comună însemnate cantități de produse agricole. Astfel, în magazia centrului de achiziție al cooperativei au intrat în această perioadă aproape 7.000 kg. de grîu, 3.400 kg de porumb, aproape 3.000 kg de fasole, 1.900 kg de floarea-soarelui și 30.150 de ouă.

In obținerea acestor frumoase rezultate un merit deosebit revine și tov. Mușat Pîrlog, vicepreședinte cu achizițiile, care a dus o stăruitoare muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori, arătîndu-le avantajele valorificării produselor agricole prin cooperativa din comună.

Cu corespondenții prin țară

Una nouă la Cîndești

Pe TACHE VASILACHE, corespondentul voluntar de la Cîndești — un sat din părțile Huhușilor — îl știu de multă vreme. Il cunosc și slova. Nu degeaba mi-au trecut prin mînă cîteva scrisori din cele 6.000 pe care le-a trimis gazetelor.

Mai zilele trecute am avut din nou ocazia să stau cu el de vorbă. Il zărisem de departe. Flutura în mînă o hîrtie. Mi-a strigat:

— Incă una. Una nouă, la Cîndești...

— Ce „încă una?" l-am întrebat, strîngîndu-i mîna. Incă o scrisoare? Va să zică asta e a 6.001-a?

— Da' de unde?! Ce scrisoare? Incă o întovărășire. Asta e. S-a inaugurat acum cîteva zile 32 de familii.

— Și președinte cine-i? Pot vorbi cu el?

— E Gheorghe State. Nu-l găsești acum. S-a dus cu Victor Manolache și cu Gheorghe Vlad la S.M.T. Podoleni după brigada de tractoare. Vor să semene porumbul. Au de gînd să-l pună cu mașina. Și-s zoriți. Dar dacă vrei să mai aștepți, îl poți găsi pe înserate.

N-am putut rămîne. Tocmai mi se înmînase o scrisoare de la VICTOR VASILIU, alt corespondent. A trebuit să plec în grabă mare la Deleni, lîngă Vaslui.

Corespondentul adăsta în capul satului. L-am întrebat:

— Unde-s cele două întovărășiri?

— Domol, tovarășe, mi-a răspuns corespondentul. Nu-s chiar în Deleni. Aici sînt numai cele trei înființate înainte. Astea noi sînt: una la Bulboaca, iar a doua la Moreni. In alte sate, prin urmare, dar tot în comuna noastră. Ce spui, nu-i minunat?

Ba da. E minunat că oamenii pornesc la drum. Și nu-i nimic dacă la început fac pași mărunți. Ceea ce azi e doar un sîmbure va fi curînd un fruct. Căci „1 Mai" — cum și-au numit cei din Bulboaca întovărășirea lor — a însemnat întotdeauna luptă. Vor lupta și ei. Vor dobîndi recolte bune. Se vor întări. Iar cererile noi nu vor întîrzia prea mult. Cît despre „9 Mai" — e tot un nume semnificativ: victorie. Și dacă întovărășiții din Moreni și l-au ales, de bună seamă că-l vor și cinsti.

Aș fi mai stat o vreme la Deleni. Dar n-a fost chip să-l mai amîn pe CHIRICĂ COSTACHE, care mă chema urgent de la Pucioasa.

— Vino iute la Brănești, mă îndemna acesta, că la noi se inaugurează astăzi întovărășirea agro-zootehnică.

M-am dus. In sala cinematografului de la căminul cultural abia puteai pătrunde. M-am adresat unuia:

— Da' de ce-i atîta lume?

M-a privit întîi mirat. Apoi m-a lămurit:

— 98 sînt numai cei cu cereri. Ințelegi? Pe urmă, sînt o sumedenie de oaspeți din comună și de la raion.

De la Brănești a trebuit să fug la Cluj. Corespondentul IOSIF BABB mă anunțase despre noi primiri în întovărășirea zootehnică de la Panor. Nu-mi pare rău că m-am grăbit. Intrasera deodată 18 noi familii. Sînt acum 59. Au 145 de oi și 37 ha teren. Am mai aflat că întovărășiții s-au legat să scoată cîte 56 litri lapte și 1,100 kg lînă de la fiecare oaie. Tot acum a fost alcătuit și fondul social compus din 44 oi. Iar din producția de lînă și de lapte au fost contractate prin cooperativă însemnate cantități: 80 kg lînă și aproape 2.500 litri lapte.

Am plecat la Timișoara. Acolo l-am găsit pe VICHENTIE HAMAT. Cum m-a văzut, mi-a și propus:

— Hai la Ghizela.

— Merg. Dar ce-i acolo?

M-a privit puțin dojenitor.

— Cum, încă n-ai aflat? O nouă întovărășire zootehnică.

— Ba, parcă mi-a venit pe la ureche, încercai eu să mă grozăvesc. Cresc oi acolo, mi se pare.

— Da' de unde oi, puiul în rîs Vichentie. Oi cresc cei din comuna Valea Pietrei. Că și acolo a luat ființă de curînd o întovărășire zootehnică. Dar cei de la Ghizela nu cresc oi, ci vaci. Sînt în total 44 de familii și au 44 vaci de lapte. Dar ce fel de vaci. Numai Siementhal. Anul trecut, țăranul muncitor Ion Papp a putut să contracteze de la două vaci nu mai puțin de 6.000 de litri lapte. Și ca el mai sînt destui în întovărășire: Heinrich Wagner, Petru Lazari, Franciac Wild.

★

Am făcut aceste însemnări după scrisorile unor corespondenți cu gînd să scriu un reportaj. Dar după ce le-am recitit, mi s-a părut că nu-i nevoie să-l mai scriu.

Și le-am trimis la tipărit.

NICOLAE COMANICI

Ce înseamnă semănatul bumbacului în cele mai bune condiții

Este cunoscut faptul că ultimii doi ani au fost mai puțin prielnici pentru cultura bumbacului. Mulți cultivatori au simțit pe pielea lor ce înseamnă nerespectarea anumitor reguli agrotehnice, în special a celor privitoare la însămînțare, care a dus la producții scăzute și de slabă calitate. Tocmai în acești ani nefavorabili s-a putut vedea ce însemnătate are asupra producției de bumbac respectarea datei de însămînțare, a adîncimii de semănat, a cantității de sămînță dată la hectar, a distanței între rînduri și a metodei de semănat.

A semăna bumbacul în cele mai bune condiții înseamnă, în primul rînd, a-l semăna la timp. In 1956, însămînțînd la timpul potrivit, adică în jurul datei de 10 mai, stațiunea noastră a obținut 1.200 kg bumbac la ha, din care 86 la sută s-a recoltat înainte de brumă.

Din experiențele de 6 ani făcute la stațiunea noastră experimentală, s-a putut trage învățămîntul că însămînțarea bumbacului poate să înceapă atunci cînd temperatura mijlocie a aerului ajunge la 11 grade C, a pămîntului la 10 grade C la adîncimea de 5 cm., și de 9 grade C la adîncimea de 30 cm și se păstrează constantă sau crește timp de 5-6 zile. Totodată, semănatul bumbacului nu poate să înceapă pînă ce nu a trecut pericolul brumelor tîrzii. Cunoscînd aceste date, tehnicienii și inginerii agronomi pot stabili momentul începerii semănatului în orice punct din zona culturii bumbacului.

O mare însemnătate în obținerea de producții mari la hectar o are și adîncimea de semănat. Experiențele noastre au arătat că pentru pămîntul din cîmpia Burnasului adîncimea cea mai potrivită este de 2-4 cm. La această adîncime s-a asigurat cea mai mare producție la ha, iar coacerea a fost grăbită cu 3 zile față de semănatul adînc. Din cauza semănatului adînc (6-8 cm) s-au pierdut în 1955-1956 mii de hectare de bumbac, care au trebuit să fie reînsămînțate.

In campania de însămînțare a anului 1957, semănatul la adîncimea de 2-4 cm este recomandat cu atît mai mult cu cît în pămînt este acumulată o mare cantitate de umezeală provenită din ploile căzute după 15 aprilie. Această adîncime va asigura o răsărire rapidă și o bună densitate a plantelor.

Cantitatea de sămînță dată la hectar are de asemenea un rol însemnat în realizarea unor producții ridicate la hectar. Semănatul la timp și la adîncimea cea mai potrivită duce la economisirea de sămînță, deoarece în aceste condiții se poate asigura densitatea optimă de plante cu numai 20-30 kg sămînță la hectar, fără să mai fie nevoie de a rări bumbacul. Astfel, se face o dublă economie, una la sămînță și alta la lucrarea răritului. Experiențele noastre din anii 1953-1955 au arătat că prin folosirea cantității de 20 kg sămînță la hectar se poate obține producția cea mai mare, fără rărit, iar cu 50 kg și fără rărit producția scade cu cca 8 la sută.

Cultivatorii de bumbac trebuie să se obișnuiască cu gîndul că în viitor este necesar să îndeplinească întocmai cerințele bumbacului cu privire la pregătirea terenului, data și adîncimea însămînțării și nu să corecteze greșelile însămînțării prea timpurii, prea adînci și în arătură de primăvară prin folosirea unei cantități de sămînță de trei ori mai mare decît cere densitatea normală a plantelor.

A semăna bumbacul în cele mai bune condiții înseamnă a-l semăna la distanța cea mai potrivită între rînduri, care împreună cu densitatea optimă de plante constituie cel mai de seamă element de sporire a producției la hectar și de grăbire a coacerii. Cercetările de la noi au arătat că semănatul în rînduri la distanță de 30-55 cm a asigurat în toți anii producțiile cele mai mari.

In sfîrșit, a semăna bumbacul în cele mai bune condiții înseamnă a-l semăna cu mașina în rînduri, pentru că numai așa se poate semăna la adîncimea dorită, se poate da cantitatea cea mai potrivită de sămînță, se poate face lucrarea rapid și ieftin și obține producția cea mai ridicată. De acest lucru s-au convins mulți cultivatori în ultimii doi ani. Experiențele au arătat clar superioritatea semănatului cu mașina față de semănatul sub brazdă.

In măsura în care cultivatorii vor înțelege mai bine cerințele bumbacului în momentul însămînțării și vor reuși să le realizeze întocmai, cultura bumbacului nu va mai fi pentru ei o problemă de noroc, influențată de capriciile vremii, ci o îndeletnicire sigură și bănoasă.

Bumbacul este un musafir pretențios din țări mai calde care știe să răsplătească numai pe cei ce-l înțeleg și-i satisfac cerințele de viață.

Ing. I. M. BALAN
directorul Stațiunii experimentale pentru cultura bumbacului Brînceni, raionul Alexandria

Prietenia dintre popoarele romîn și german, contribuție de seamă la înflorirea celor două țări

Marți, 30 aprilie, ziarele au publicat Declarația comună a guvernului Republicii Populare Romîne și a guvernului Republicii Democrate Germane, precum și Declarația comună a P.M.R. și a Partidului Socialist Unit din Germania. Ambele declarații sînt rezultatele tratativelor ce au avut loc în R.D. Germană în zilele de 24—28 aprilie și prezintă un deosebit interes atît pentru popoarele romîn și german cît și pentru oamenii muncii din alte țări.

Intărirea prieteniei dintre țara noastră și R.D. Germană, dintre poporul romîn și forțele socialiste și progresiste ale poporului german constituie un factor de seamă în lupta pentru apărarea păcii, pentru construirea unei vieți noi în amîndouă țările.

In ceea ce privește situația internațională, declarația arată că imperialismul american încearcă să supună popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu, cu scopul de a le transforma în niște colonii americane. Această politică amenință nu numai independența popoarelor arabe, dar și pacea lumii atît de dragă oamenilor muncii de pretutindeni.

Evenimentele din Ungaria, crearea „pieței comune" și a „Euratomului", remilitarizarea Germaniei Occidentale și numirea în posturi de comandă a foștilor generali hitleriști, sînt de fapt măsuri luate de imperialismul american care constituie o primejdie, în primul rînd pentru statele socialiste din Europa, dar și pentru alte state care în momentul de față sînt dispuse să participe la aceste noi organizații separate. Indeplinirea acestor planuri, prin care militarismului vest-german i se dă rolul principal, ar aduce noi piedici în calea creării unei Germanii unite și democratice.

In timp ce popoarele lumii cer cu stăruință interzicerea armei atomice, în timp ce guvernele țărilor socialiste fac totul pentru îmbunătățirea legăturilor dintre țări, oricare ar fi sistemul lor social și politic, cercurile imperialiste și în primul rînd imperialiștii americani își întăresc pregătirile în vederea dezlănțuirii unui nou război. Planurile războinice ale imperialiștilor sînt odată mai mult demascate de faptul că trupe dotate cu bombe și proiectile atomice teleghidate se află pe teritoriile Germaniei Occidentale, Angliei și ale altor state din Europa apuseană.

Popoarele și guvernele celor două țări semnatare ale Declarației se pronunță cu tărie împotriva politicii războinice a imperialiștilor și vor lupta alături de toate popoarele lumii, pentru a zădărnici izbucnirea unui nou măcel în lume.

Nu pentru pregătirea unui nou război pustiitor trebuie să fie folosită știința, ci numai în scopuri pașnice, spre binele întregii omeniri. Delegația R. P. Romînă și R. D. Germane cer să se ia în seamă propunerile făcute în nenumărate rînduri de către Uniunea Sovietică în problema dezarmării și declară că țările lor le vor sprijini din toate puterile. De asemenea, Declarația comună arată că problema germană va putea fi rezolvată numai pe cale pașnică și democratică. Reunificarea întregii Germanii este cauza poporului german însuși și se va putea face numai prin înțelegerea ambelor state germane. Orice încercare de a ataca Republica Democrată Germană va întîlni rezistența hotărîtă a întregului lagăr socialist și a tuturor popoarelor iubitoare de pace.

In timpul tratativelor, s-a discutat pe larg problema întăririi legăturilor politice, economice și culturale între cele două țări. Intre anii 1951—1956, volumul schimburilor de mărfuri s-a mărit de trei ori. Aceasta a dus la dezvoltarea economiilor naționale și la ridicarea nivelului de trai în amîndouă țările. Pentru îmbunătățirea continuă a acestor legături, s-a convenit să se lărgească colaborarea economico-științifică în domeniul industriei chimice, în domeniul agriculturii, al apărării sănătății poporului etc. Se vor dezvolta de asemenea legăturile în domeniul învățămîntului, artei, culturii și sportului.

Declarația comună a P.S.U.G. și P.M.R. exprimă solidaritatea cu Partidul Comunist și cu celelalte forțe progresiste din Germania Occidentală, care luptă împotriva politicii de fascizare a țării.

Partidul Muncitoresc Romîn și P.S.U.G. își exprimă hotărîrea lor de a contribui la întărirea unității lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S.: centrul mișcării muncitorești revoluționare internaționale. Ele socotesc o datorie a lor sarcina de a lupta pentru apărarea purității învățăturii marxist-leniniste, de a educa pe membrii lor în spiritul internaționalismului proletar.

Poporul romîn aprobă întru totul cele cuprinse în Declarațiile semnate de către reprezentanții săi și de către cel al poporului german. El socotește, totodată, că întărirea legăturilor de prietenie cu R. D. Germană va aduce numai bine ambelor popoare și va contribui la apărarea păcii în lume.

Sărbătorirea Zilei de 1 Mai

PESTE HOTARE

MOSCOVA

Sărbătoarea de 1 Mai a început la Moscova prin tradiționala paradă militară din Piața Roșie. De dimineață, în piață și pe străzile alăturate s-au aliniat trupele participante la paradă. In tribunele de lîngă zidurile Kremlinului au luat loc deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ai Sovietelor Supreme ale republicilor unionale, membri ai guvernului, oameni de cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești, muncitori de la uzinele și fabricile din Moscova, colhoznici din satele din apropierea Moscovei.

La invitația sindicatelor sovietice, la Moscova au sosit, pentru a participa la sărbătorirea Zilei de 1 Mai, reprezentanți ai Federației Sindicale Mondiale, delegații sindicale și muncitorești din China și Franța, Ungaria și Grecia, Romînia și Sudan, Indonezia și Bulgaria, Cehoslovacia și Italia, Olanda, Polonia și alte țări, delegații ale oamenilor de cultură dintr-o serie de state. Oaspeții străini privesc parada din tribune. Asistă de asemenea membri ai corpului diplomatic și atașați militari.

In tribuna de pe Mausoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin au luat loc conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai guvernului sovietic, mareșali, generali și amirali.

Parada militară nu a durat mult — în total 50 de minute, dar ea a dovedit în mod convingător puterea forțelor armate ale Uniunii Sovietice care stau de strajă muncii pașnice a oamenilor sovietici.

★

Demonstrația sărbătorească de 1 Mai a oamenilor muncii din Moscova a început în Piața Roșie imediat după terminarea paradei militare. Potrivit tradiției, demonstrația a fost deschisă de stegari după care au urmat coloanele elevilor școlilor din Moscova. Un grup de copii s-a apropiat de Mausoleu, a urcat la tribună și a înmînat buchete de flori conducătorilor partidului comunist și guvernului sovietic.

...Prin fața tribunelor trec 12.000 de sportivi îmbrăcați în costume albe, verzi, roșii și albastre. Trecînd prin fața Mausoleului, sportivii și-au schimbat rapid rîndurile, formînd cuvîntul „Lenin".

Nu au încetat încă aplauzele destinate sportivilor și piața este inundată de 1.200 de steaguri care flutură în fața coloanelor primelor 12 raioane ale capitalei sovietice. Deasupra coloanelor se pot vedea portrete ale lui Lenin. Din rîndurile demonstranților răsună aclamații de salut în cinstea partidului comunist și a guvernului sovietic. Răsună chemări de 1 Mai, care mobilizează pe oamenii muncii la înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al partidului, la întîmpinarea demnă a celei de a 40-a aniversări a Revoluției din Octombrie, la îndeplinirea înainte de termen a planului economiei naționale pe anul 1957. Deasupra coloanelor de oameni ai muncii se pot vedea portrete ale lui Bulganin, Hrușciov, Kaganovici, Kiricenko, Malenkov, Mikoian, Molotov, Pervuhin, Saburov, Suslov, Voroșilov, mii de pancarte, panouri cu rapoarte asupra victoriilor în muncă.

Defilează coloanele colectivelor celor mai mari întreprinderi din Moscova — „Krasnîi Proletarii", uzina de rulmenți Nr. 1, „Serp i Molot", „Triohgornaia Manufactura", studenți ai Universității din Moscova și ai altor instituții de învățămînt superior din capitala sovietică, colaboratori ai institutelor Academiei de Științe, artiști.

Tineretul poartă pancarte cu porumbelul păcii și celelalte embleme ale apropiatului Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Pe numeroase pancarte se poate citi cuvîntul „Pace", scris în diferite limbi ale popoarelor din întreaga lume.

Poporul sovietic aprobă în unanimitate politica leninistă a guvernului său. Credincios steagului internaționalismului proletar, el trimite în ziua de 1 Mai un salut frățesc tuturor popoarelor care luptă pentru pace, democrație și socialism. Pe sute de pancarte se pot citi chemări adresate popoarelor din lumea întreagă.

BERLIN

In Berlinul de vest a avut loc cea mai mare demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii din ultimii ani. Purtînd drapele roșii, muncitorii metalurgiști au defilat prin fața primăriei din circumscripția Schoneberg. Ei purtau în același timp pancarte cu lozinci împotriva reînarmării atomice a Germaniei occidentale și a fascismului.

Luînd cuvîntul la o întrunire de 1 Mai a organizației din Berlinul de vest a tineretului social-democrat „Șoimii", președintele organizației, Harry Ristock, a spus: „1 Mai nu este o sărbătoare a partidului creștin-democrat, ci a muncitorilor".

Ristock a arătat motivele pentru care tinerii social-democrați sînt împotriva remilitarizării. Pe pancartele purtate de tinerii demonstranți social-democrați se putea citi: „Cerem desființarea serviciului militar", „Nu avem nevoie de dascăli naziști", „Mamelor, fiii voștri nu sînt carne de tun" etc.

La Munchen, muncitorii de la întreprinderile „Siemens", „Rathgeber", „Krause-Maffai" au organizat mitinguri în fața clădirilor conducerii sindicatelor lor. Ei purtau pancarte protestînd împotriva înarmării atomice a Germaniei occidentale.

La Hamburg, 7.000 de tineri sindicaliști au organizat un miting la care a luat cuvîntul fruntașul social-democrat dr. Nevermann. Acesta a fost salutat cu aplauze furtunoase atunci cînd a declarat că social-democrații sprijină apelul celor 18 savanți vest-germani împotriva înarmării atomice a Germaniei.

In orașul Kiel a avut loc de asemenea o demonstrație de 1 Mai, la care a luat cuvîntul președintele Comitetului local al Federației sindicatelor germane, Bruno Verdieck, care de asemenea s-a pronunțat în sprijinul atitudinii celor 18 savanți atomiști vest-germani.

TOKIO

TOKIO. Peste 15.000 de oameni ai muncii din Tokio s-au adunat la 29 aprilie în cea mai mare sală din Tokio — Tainkunkan, la un miting consacrat sărbătorii internaționale a oamenilor muncii — Ziua de 1 Mai. La miting au luat de asemenea parte reprezentanți ai populației din orășelul Sunakava care luptă împotriva lărgirii bazelor aeriene americane.

Participanții la miting au fost salutați de reprezentanți ai sindicatelor japoneze, activiști pe tărîm cultural și conducători ai partidelor politice. A luat cuvîntul Senroku Uehara, cunoscut om de știință japonez, unul din inițiatorii mișcării pentru revizuirea tratatelor japono-americane. El a chemat pe oamenii muncii din Japonia să-și unească eforturile în lupta pentru dobîndirea independenței depline de către Japonia, pentru pace în întreaga lume.

Khoru Iasui, secretarul general al Consiliului național de luptă pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, subliniind rolul de avangardă al clasei muncitoare din Japonia în lupta pentru pace, a declarat: „Fie ca sărbătoarea de 1 Mai să constituie o zi a unirii tot mai strînse a forțelor clasei muncitoare din Japonia și din întreaga lume în lupta pentru interzicerea armei nucleare".

BANGKOK

La 1 Mai a avut loc în capitala Tailandei, Bangkok, demonstrația de 1 Mai a oamenilor muncii, la care au participat 70 de sindicate.

Demonstrația s-a desfășurat sub lozinca luptei pentru ieșirea Tailandei din pactul agresiv S.E.A.T.O., pentru anularea „legii anticomuniste" și stabilirea comerțului liber cu Republica Populară Chineză.

După demonstrație, în fața clădirii parlamentului a avut loc un miting la care au participat mii de oameni ai muncii.

NOTĂ

Apărătorii neștiinței de carte

Ați aflat din ziare, că la alegerile din India, în două state (Kerala și Bengal) comuniștii au obținut o frumoasă victorie. Pe întreaga Indie, 11,3 milioane de alegători și-au dat votul candidaților comuniști. Dar, în lume sînt oameni care s-au supărat peste măsură pentru victoria comuniștilor indieni. Aceștia însă nu trăiesc în India, nici în altă parte a Asiei sau a Africei, ci în Europa noastră, în Germania Occidentală. Domniile lor, să le spunem pe nume, redactorii de la ziarul „Rheinischer Merkur" își dau cu presupusul zicînd că victoria comuniștilor indieni în statul indian Kerala s-ar datora unui singur fapt: procentului mic de analfabeți. Ziariștii de la „Rheinischer Merkur" zic că comunismul e legat direct de știința de carte. Unde-s știutori de carte, socot ei, acolo-i și comunism.

Se vede că unii mîzgălitori de hîrtie din Germania Occidentală vor ca prin pana lor să opească istoria în loc, vor ca țăranul indian să rămînă la plugul de lemn și să nu se bucure de cuceririle științei. De aceea, ei deplîng pe indienii alfabetizați și spun că, în prezent, în India „producția în masă de intelectuali și semi-intelectuali" n-ar avea nici un rost.

Numai că cetățenii indieni cînd au dat votul lor comuniștilor nu s-au sfătuit cu scribălăii de la „Rheinischer Merkur". Ei au văzut în comuniști stegarii libertății și progresului social.

Așa că avocații care apără neștiința de carte, pentru a nu pătrunde comunismul, pierd procesul, oricît de bine ar fi plătiți. Vorba aceea: cîinii latră și marele popor indian își vede de drumul său.

G. SIMBATENI

Din agricultura Uniunii Sovietice

Noi mașini pe cîmpurile colhozurilor

In Uniunea Sovietică, aproape toate lucrările agricole principale din sovhozuri și colhozuri se execută cu mașinile.

Constructorii sovietici de mașini acordă o mare atenție îmbunătățirii calității tractoarelor. Ei pun la punct fabricarea de noi modele, îmbunătățesc pe cele vechi. Astfel, în locul tractoarelor de prășit „KD-35" și „KDP-35", a fost creat noul tractor pe șenile, mai puternic, „DT-40", fabricat în cîteva variante pentru a lucra în diferite condiții. A fost de asemenea creat un nou model de tractor „Belarus", puterea motorului său fiind sporită de la 37 la 45 cai putere, iar greutatea redusă cu 650 de kg. Pe tractor se așează pneuri de joasă presiune, viteza lui de transport se mărește la 20 de kilometri pe oră.

In locul larg răspînditului tractor „Universal" se fabrică tractorul cu roți „DT-24" cu motor Diesel și cu distanța dintre roți reglabilă. Atît pe acest tractor cît și pe tractorul de mici dimensiuni „DT-14" se prevede instalarea de motoare cu răcire cu aer.

Un grup de puternice tractoare pe șenile: „DT-70", „DT-100" și „DT-150" vor servi la aratul țelinei și la lucrările rutiere, la îmbunătățiri funciare și alte lucrări.

Cu toată deosebirea de tipuri și de putere, toate tractoarele moderne au motoare Diesel, care sînt mai economice, precum și dispozitive pentru suspendarea mașinilor și uneltelor agricole. Dirijarea acestora din urmă se face cu ajutorul unor cilindri hidraulici instalați pe tractoare.

In prezent, pentru fiecare tractor se creează un complex de mașini în vederea executării lucrărilor agricole principale. Astfel complexul de mașini pentru tractorul „DT-14" cuprinde 20, iar pentru tractoarele „DT-24", „DT-54" și „Belarus" respectiv cîte 30 mașini și unelte suspendate.

de G. MIRNII

In ultimul timp au fost elaborate diferite mașini pentru semănatul în cuiburi așezate în pătrat al cartofilor, porumbului și al altor culturi prășitoare. Combinerul Volosin de la S.M.T.-ul Keghicevka, regiunea Harkov, a inventat un dispozitiv pentru deplasarea sîrmei de măsurat, care se fixează pe tractor, ceea ce a redus aproape la jumătate numărul de oameni care deservesc o semănătoare.

Anul acesta se folosește pe scară largă un procedeu mai perfecționat de deplasare în diagonală a sîrmei de măsurat. Cu ajutorul acestui procedeu, agregatul de semănat este deservit de numai doi oameni: tractoristul și semănătorul.

In cel de-al șaselea cincinal în U.R.S.S. se vor fabrica 560.000 de combine cerealiere de modele noi și modernizate. Cea mai promițătoare dintre ele va fi desigur noua autocombină „SK-3", care a și trecut cu succes încercările în producție. Ridicarea secerătorii combinei se face cu ajutorul unui mecanism hidraulic. Inălțimea tăierii tulpinelor de cereale se reglează în mod automat printr-un dispozitiv special, în raport cu relieful locului. Combina posedă o puternică batoză, datorită căreia într-o oră recoltează cerealele de pe o suprafață de 1,15—2,5 hectare.

După cum se știe, în ultimii ani în U.R.S.S. au fost extinse considerabil semănăturile de porumb. De aceea, proiectanții lucrează intens la crearea unor mașini pentru îngrijirea și recoltarea acestei culturi. Reține atenția combina pentru recoltarea porumbului de siloz „KSK-2,6, care smulge știuleții și mărunțește tulpinile, încărcîndu-le apoi separat, din mers, într-un autocamion.

După părerea specialiștilor, combina pentru recoltarea pe șase rînduri a porumbului, elaborată de constructorul Bocikariov, oferă cele mai multe avantaje. Această combină recoltează porumbul, rupînd știuleții și mărunțind tulpinile în orice moment al maturității bobului, la o așezare joasă sau înaltă a știuleților. Capacitatea noii combine este de două hectare pe oră. Pierderile de boabe sînt de trei ori mai mici decît la combina larg răspîndită „KU-2".

In colhozuri și sovhozuri se pot vedea mașini pentru strîngerea nutrețurilor, între care trebuie menționat strîngătorul-presă autopropulsat „PPS-2,0" pentru strîngerea, presarea și legatul în baloturi al fînului. Capacitatea presei este cuprinsă între 2 și 5 tone pe oră. A și fost creat un agregat pentru prepararea din iarba verde a făinii de fîn și pentru transformarea acesteia în brichete.

Mecanizatorii sovietici nu-și precupețesc eforturile pentru a înzestra agricultura sovietică cu mecanismele și mașinile cele mai noi.

Cronica externă

In Germania să nu fie depozitate arme atomice!

Zilele trecute, guvernul Uniunii Sovietice a adresat guvernului Republicii Federale Germane o notă de mare importanță pentru pacea și securitatea popoarelor din Europa și îndeosebi a poporului german.

Nota sovietică cuprinde un serios avertisment pentru guvernanții Germaniei Occidentale. Uniunea Sovietică atrage atenția guvernanților de la Bonn asupra pericolului pe care îl reprezintă depozitarea armelor atomice pe teritoriul Republicii Federale Germane. Inzestrarea unităților militare americane de ocupație și a Bundeswehr-ului vest-german, cu arma atomică creează o primejdie deosebit de mare pentru populația pașnică a Republicii Federale Germane. De asemenea, nu trebuie trecut cu vederea faptul că depozitarea de arme atomice va face chiar imposibilă reunificarea națională a poporului german.

In încheiere guvernul sovietic sprijină propunerea Republicii Democrate Germane ca pe teritoriul german să nu existe în general arme atomice străine sau germane.

Nota guvernului Uniunii Sovietice a fost primită cu multă simpatie de oamenii muncii de pretutindeni și de poporul german care își întărește mereu lupta împotriva înarmării atomice.

Ce caută flota a 6-a americană în răsăritul Mării Mediterane?

Din nou, ca și în toamna anului trecut, puterile occidentale amenință pacea și securitatea popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu. Fără nici o justificare serioasă, vasele de război ale flotei a 6-a americane au plecat în mare grabă din porturile italiene, spre apele din răsăritul Mării Mediterane.

Cercurile conducătoare din S.U.A. nici nu ascund adevăratul motiv al acestei măsuri militare. Vasele de război americane staționează în apropierea coastei țărilor arabe, pentru a sprijini în felul acesta complotul antipopular din Iordania. In această țară, regele Hussein și o clică reacționară, la sfatul ambasadorului american, au dezlănțuit un val de teroare împotriva tuturor patrioților. Pentru a înspăimînta poporul iordanian care nu dorește să fie înrobit de către imperialiștii străini, trupele Irakului, Israelului și Turciei stau gata să intre pe teritoriul Iordaniei. Pentru orice eventualitate, și tunurile vaselor de război americane se îndreaptă amenințătoare spre țărmurile statelor arabe.

Din nou, imperialiștii americani sînt dați în vileag că se amestecă în afacerile interne ale altor țări. La Consiliul de Securitate al O.N.U., delegatul american Lodge n-a reușit să explice în nici un fel de ce flota a 6-a americană a fost transferată în răsăritul Mării Mediterane. Dar popoarele stau de veghe și sînt gata să dea răspunsul cuvenit noilor uneltiri ale imperialiștilor americani.

BILANȚUL UNUI STRĂLUCIT 1 MAI

Sute de noi baze sportive...

Urmînd o tînără dar nespus de mult îndrăgită tradiție, tineretul satelor noastre a întîmpinat și în acest an ziua de 1 Mai cu numeroase realizări sportive—prețioase contribuții la dezvoltarea generală a mișcării de cultură fizică și sport. Aproape în fiecare sat, în fiecare comună colectivele sportive au raportat înființarea a noi secții pe ramură de sport, formarea unui mare număr de purtători ai insignei G.M.A., obținerea unor rezultate valoroase în competițiile organizate în cinstea zilei de 1 Mai. Tot cu acest prilej, harnicii activiști sportivi de la sate, inimoșii flăcăi care au prestat mii și mii de ore de muncă voluntară pentru amenajarea noilor baze sportive, au „inaugurat" pe fostele izlazuri sau porțiuni de pămînt terenuri de sport de toată frumusețea. Statistici încă nu s-au făcut. Ar fi poate și imposibil să aduni laolaltă orele de muncă voluntară pe care tinerii din zeci și zeci de sate le-au prestat pentru ca în comuna lor să mai răsară un teren de fotbal, de volei sau baschet. Da. Despre toate aceste realizări este greu de scris. E greu de înmănunchiat în cîteva rînduri toate succesele cu care tineretul satelor noastre a sărbătorit ziua de 1 Mai. Să poposim deci, doar în cîteva raioane, în cîteva comune, în care ca și în celelalte sate, au fost amenajate noi și frumoase construcții sportive.

...Pînă nu de mult, raionul **Călărași** avea multe colective sportive, numeroși sportivi talentați, cîteva magazii bogate în echipament dar n-avea... baze sportive. In cinstea lui 1 Mai, tinerii și-au propus însă să întărească baza materială a colectivelor și... au pornit la muncă. Așa sînt ei. Vorba-i ca și fapta. Au început cei din comuna **Ulmu**, membri ai colectivului **Recolta G.A.C.** Și cînd peste cîteva săptămîni au văzut „megieșii" frumosul teren de fotbal împrejmuit, răsărit ca peste noapte, pe ulițele satelor și comunelor învecinate au pornit la muncă și alți flăcăi cu lopețile pe umăr și cîntul pe buze. La **Dragoș Vodă** s-a înălțat un adevărat complex sportiv cu teren de fotbal, teren de volei, groapă de sărituri, bară fixă pentru gimnastică etc. A fost parcă semnalul unei întreceri. Acum, în altă comună, la **Dichiseni**, există două terenuri de volei, un nou teren de fotbal — baze sportive ale căror lucrări s-au desfășurat în cinstea lui 1 Mai. Și, tot în raionul **Călărași**, tinerii sportivi vor putea să-și dea întîlnire pe noul complex format dintr-un teren de fotbal, un teren de volei și unul de baschet.

...Frumoase daruri au pregătit lui 1 Mai și sportivii din raionul **Drăgănești-Vlașca**. Cu ajutorul sfatului popular comunal, tinerii din comuna **Drăgănești** au început lucrările de amenajare a unui parc cultural-sportiv în incinta căruia se construiește un stadion cu tribune de țeavă, cu o capacitate de 2.000 de locuri. In afara terenului de fotbal, se va amenaja o pistă de atletism cu zgură roșie, terenuri de volei, baschet etc.

...In raionul **Oltenița**, la **G.A.S. Mînăstirea**, oamenii sînt obișnuiți să se țină întotdeauna de cuvînt. Așa au făcut și acum cîteva săptămîni, după ce — într-o adunare generală a organizației U.T.M.—tînărul **Mihai Alexandrescu** din echipa de fotbal a comunei a propus amenajarea unei baze sportive în cinstea zilei de 1 Mai și în cadrul „Lunii construcțiilor și amenajărilor de baze sportive". Imediat au și început lucrările. Ce va avea colectivul sportiv? Proiectul (care nu va rămîne un simplu proiect) este din cele mai frumoase: 2 terenuri de volei, unul de baschet, pistă de atletism, pistă G.M.A.

...Un alt popas: **Gălești**. Cu sprijinul centrului școlar agricol s-au construit aici multe baze sportive. Astfel, pot fi amintite, de exemplu, terenurile de fotbal, cele două terenuri de volei, terenul de baschet, terenul de tenis de cîmp, pista de atletism... Dar, sportivii din Gălești mai au acum la dispoziție și o sală de sport bogat înzestrată în care pot fi practicate multe sporturi: gimnastică, șah, tenis de masă...

★

Și așa mai departe, însemnările despre modestele daruri pe care sportivii satelor noastre le-au adus zilei de 1 Mai pot continua pe multe alte file. Ele vor fi înscrise cîndva în marea carte—scrisă prin fapte — a sportului sătesc care cunoaște o tot mai mare dezvoltare în fiecare comună, în fiecare sat.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"